

Egeland advarer om, at Europa står over for hundredtusindvis af ukrainske flygtninge denne vinter

Den 28. nov. 2022 (EIRNS) – Jan Egeland, lederen af Norges Flygtningehjælp (NRC), sagde i et interview med Euronews, at der vil komme hundredtusindvis af ukrainske flygtninge den kommende vinter. “Det er i realiteten et valg mellem at fryse eller flygte”, udtalte han. “Derfor flygter rigtig mange mennesker frivilligt... Europa må forberede sig på hundredtusindvis af nye flygtninge denne vinter, fra Norge i nord til de sydeuropæiske lande.”

“Vi befinder os i et kapløb med uret,” sagde Egeland. “Jeg har rejst rundt i hele det sydlige og østlige Ukraine... og hver eneste by man kommer til er mørk, og folk fryser.”

Foto: Simon Berger, Pexels, CC0

Sunak lover, at briterne vil øge den militære bistand til Kiev, og kritiserer Kina

Den 28. november 2022 (EIRNS) – Den britiske premierminister, Rishi Sunak, meddelte i sin første udenrigspolitiske tale til Lord Mayor's Banquet (i City of London), den 28. november 2022, at Storbritannien vil øge den militære bistand til

Ukraine i 2023, meddelte hans embedsværk.

“Vær ikke i tvivl. Vi vil stå sammen med Ukraine, så lang tid som det tager. Vi vil fastholde eller øge vores militære bistand næste år. Og vi vil yde fornyet støtte til luftforsvaret for at beskytte det ukrainske folk og den kritiske infrastruktur, som de er afhængige af. Ved at beskytte Ukraine beskytter vi os selv”, erklærede Sunak.

Den 19. november udtalte Sunak under sit besøg i Kiev, at omfanget af Storbritanniens militærhjælp til Ukraine havde oversteget 3 mia. pund (3,6 mia. dollars). Storbritannien har allerede bevæbnet Ukraine med tæt på 7.000 NLAW-panserværnsmissiler, over 100 pansrede køretøjer, selvkørende luftværnskanoner “Stormer” med Starstreak-missiler, flere dusin M109 haubitser og L119 bugserede kanoner, M270 MLRS, over 16.000 artillerigranater, løs ammunition og 4,5 tons plastisk sprængstof.

I sin tale gik han ligeledes til angreb på Rusland, og han smed virkelig fløjlshandskerne for at angribe Kina, idet han proklamerede afslutningen på den “gyldne æra” i relationerne med Kina, som hans forgængere havde bebudet.

“Vores modstandere og konkurrenter planlægger langsigtet. Efter i årevis at have skubbet til grænserne, udfordrer Rusland de grundlæggende principper i FN-pagten. Kina konkurrerer iøjnefaldende om global indflydelse ved at anvende samtlige af statsmagtens værktøjer. ... Vi er derfor også nødsaget til at tilpasse vores tilgang til Kina. Lad os gøre det klart, at den såkaldte “gyldne æra” er overstået, ligesom den naive idé om, at handel automatisk ville føre til sociale og politiske reformer. ... Vi erkender, at Kina udgør en systemisk udfordring for vores værdier og interesser, en udfordring, der bliver mere akut, efterhånden som landet bevæger sig i retning af en stadig mere autoritær styreform.”
(<https://www.gov.uk/government/speeches/pm-speech-to-the-lord-mayors-banquet-28-november-2022>)

Den britiske premierministers kontor bekræftede, at Storbritannien i øjeblikket er i gang med at revidere og opdatere den integrerede gennemgang af sikkerhed, forsvar, udvikling og udenrigspolitik fra 2021, for at imødegå de "massive geopolitiske skift" som har fundet sted, siden gennemgangen blev offentliggjort.

Foto: Pexels. CC0

Det regerende parti DPP i Taiwan blev slået ved lokalvalg; præsidenten træder tilbage som leder af DPP

Den 27. nov. 2022 (EIRNS)–Reuters og adskillige presseagenturer rapporterede, at det regerende Demokratiske Progressive Parti (DPP) den 26. nov. ifølge de foreløbige resultater blev slået solidt af oppositionspartiet Kuomintang (KMT) ved borgmester- og byrådsvalg. DPP kontrollerer nu kun 5 ud af de 21 lokale regeringskontorer, mens KMT vandt vigtige borgmesterposter i Taipei, Taoyuan og Keelung.

Taiwans præsident, Tsai Ing-wen, trådte tilbage som leder af DPP, som havde satset på en strategi, der gik ud på at fremme spændinger mellem Beijing og Taipei som led i oligarkernes planer om at true Kina med destabilisering. DPP har presset på for Taiwans uafhængighed, bl.a. ved at invitere den amerikanske formand for Repræsentanternes Hus, Pelosi, og mange andre amerikanske embedsmænd, hvilket har medført en

harmfuld reaktion fra fastlandet.

Hun vil fortsætte som præsident indtil det næste valg i 2024, men valgbegrænsninger forhindrer hende i at stille op igen.

Reuters rapporterede: "Kinas kontor for Taiwan-anliggender sagde, at resultatet viste, at den almindelige taiwanske offentlighed var for fred, stabilitet og 'et godt liv', og at Beijing fortsat ville arbejde sammen med Taiwans befolkning for at fremme fredelige relationer og modarbejde Taiwans uafhængighed og udenlandsk indblanding."

Det britiske nyhedsbureau citerede KMT's formand, Eric Chu, om sejren: "'Vi vil insistere på at forsvare Republikken Kina og beskytte demokrati og frihed', sagde han til journalisterne og brugte Taiwans officielle navn. 'Vi vil også arbejde hårdt for at bevare den regionale fred'."

Foto: WW, Pexels CC0

Uddrag fra Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche

Den 25. november 2022

SCHLANGER: Jeg tror, at hvis folk ser på forløbet af diskussion og de forskellige præsentationer på Schiller Instituttets sidste konference, som du kan finde på Schiller Instituttets hjemmeside for den 22. november på <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/21/conference-st-op-the-danger-of-nuclear-war-now/>, vil man kunne se, at denne

proces er i færd med at udvikles. Det ser ud til, at vi med deltagelsen af nuværende og tidligere folkevalgte borgere fra Latinamerika, Mellemamerika og Europa nu faktisk er ved at etablere denne diskussion. Så jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad er det næste skridt i denne proces?

ZEPP-LAROUCHE: Hvis man ser på de tre konferencer, som vi havde – to i oktober og en i november – så bragte vi inden for fem uger denne organiseringsproces til blomstring. Jeg tror, at årsagen hertil afspejler, at der er flere og flere mennesker rundt om i verden, som er meget bange for muligheden for en tredje verdenskrig. Man kunne måske mene, at Latinamerika er langt væk fra Ukraine, men hele processen startede i virkeligheden med en diskussion mellem nogle parlamentarikere i Mexico, Peru, Bolivia og Ecuador, og den bredte sig hurtigt. I denne omgang deltog allerede to forhenværende ministre, den tidligere præsident i Guyana, en tidligere minister fra Argentina og Ecuador, og disse mennesker opfordrer på det kraftigste deres kolleger rundt om i verden, ledere af Den alliancefri Bevægelse, lovgivere og andre folkevalgte fra hele verden til at skabe en bevægelse af folkevalgte for at appellere og lægge pres på regeringerne med henblik på at stoppe denne vanvittige krigspolitik.

I denne sammenhæng er jeg også meget glad for, at vi oplevede en betydelig deltagelse fra Europa, især fra nogle mennesker, der har deltaget i disse demonstrationer, i særdeleshed fra det østlige Tyskland: håndværkere, borgmestre, fredsaktivister, der går på gaden, fordi de bestemt ikke ønsker at fungere som kanonføde for en vanvittig NATO-krig, som kun kan føre til ødelæggelse af alle. Så denne gang deltog også borgmestre fra Frankrig, som støttede et fredsinitiativ fra den tyske by Stralsund, som har tilbudt at være vært for fredsforhandlinger på byens landområde. Dette går tilbage til et initiativ fra byen i 1370, hvor de indledte en lignende fredsproces. Jeg synes virkelig, at det er meget, meget opmuntrende, og den grundlæggende idé er, at i et øjeblik,

hvor der er fare for atomkrig, som kan føre til udslettelse af hele menneskeheden, gør det automatisk ethvert menneske på planeten til verdensborger. Vi har derfor kaldt dette en verdensbevægelse af verdensborgere: "Verdensborgere fra alle lande, foren jer!" var idéen.

NYHEDSORIENTERING OKTOBER 2022: Stop NATO's krige: Samarbejde: Fred gennem udvikling

Download (PDF, Unknown)

Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Den 24. nov. 2022 (EIRNS) – Da det kortlægger den tilgang, der er nødvendig for at løse den samlede krise, som den samlede menneskehed nu er stillet over for, og derfor er i centrum for LaRouche-bevægelsens aktiviteter på alle fronter internationalt, samt kræver den bredest mulige undersøgelse og overvejelse, gengiver vi nedenfor det afsluttende afsnit af Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets konference

den 22. nov.: "Stop faren for atomkrig nu; tredje seminar for politiske og sociale ledere i verden", som blev afholdt af Schiller Instituttet den 22. november.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og, hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker, der er interesseret i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

Første: Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

Andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for det fælles bedste.

Tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

Fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til

universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

Femte: Det internationale finanssystem må omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især for nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.

Sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

Syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

Ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det flere år senere på grund af afstanden og den tid, der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp

af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskehedens udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Tyrkisk udenrigsminister: Der er ingen løsning for Ukraine på slagmarken

Den 24.nov. 2022 (EIRNS) – Som TASS rapporterer, vil Rusland og Ukraine uundgåeligt skulle sætte sig ved forhandlingsbordet for at løse den igangværende konflikt, sagde Tyrkiets udenrigsminister, Mevlüt Cavusoglu, på en konference onsdag. Militære aktioner vil ikke bringe en afslutning på konflikten og vil udelukkende forlænge fjendtlighederne, tilføjede han.

“På den ene eller anden måde vil denne krig ende ved [forhandlings]bordet”, sagde ministeren til en forsamling på Bilkent-universitetet i Ankara. “Vi tror ikke, at kampen vil blive afsluttet gennem militære sejre på landjorden”, tilføjede han, og advarede om “risiko for en krig, der kan vare i årtier”.

Ifølge Cavusoglu var Rusland og Ukraine allerede “meget tæt på en våbenhvile” under samtaler i Istanbul i foråret, inden de ” fjernede sig” fra forhandlingsbordet. De to parter har ikke mødtes for at forhandle siden samtalerne i Istanbul i slutningen af marts. Moskva var oprindeligt optimistisk med hensyn til udsigterne til en fredsaftale, men beskyldte senere Kiev for at sabotere forhandlingerne.

Virkeligheden er siden da blevet “mere kompleks”, indrømmede Cavusoglu, og Tyrkiet vil stadig være nødt til at gøre en indsats for at presse på for en diplomatisk løsning. “At være en NATO-nation er ikke ensbetydende med, at vi ikke kan [holde møder] med Rusland eller andre lande”, forklarede Cavusoglu, og tilføjede at Tyrkiet skal ” opretholde balancen” på dette

område. Han tilføjede, at denne afbalancerede tilgang var nødvendig, fordi den moderne æra er en "usikkerhedens tidsalder", efter at det "unipolære system", der begyndte at opstå efter Sovjetunionens sammenbrud, viste sig at være kortvarigt. Det unipolære system skiftede "hurtigt" til multipolaritet, sagde ministeren, og tilføjede at verden "stadig søger efter en identifikation af systemet".

Billede: pexels

Stop faren for atomkrig nu

Panel 1: At standse dommedagsuret – Det almene vel for den fælles menneskehed

Tirsdag den 22. november

Ordstyrer: Dennis Small, Stephan Ossenkopp, Schiller Instituttet

Et internationalt kor for fred: Dona Nobis Pacem

Videotale fra Lyndon LaRouche

– Helga Zepp-LaRouche (Tyskland); grundlægger af Schiller Instituttet: "Principper for en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling"

– Benjamín Robles Montoya (Mexico); kongresmedlem: "En opfordring til nuværende og tidligere lovgivere i verden: Vi

må handle nu for at stoppe faren for atomkrig”

– Oberst Richard Black (pensioneret) (USA); tidligere senator for Virginia: “Faren for atomkrig efter det amerikanske midtvejsvalg”

– Steven Starr (USA); pensioneret direktør for University of Missouris Clinical Laboratory Science Program, ekspert i atomkrig: “Hvad ville der ske, hvis en atomkrig udbrød i Sortehavet?”

– Karl Krökel (Tyskland); grundlægger af Craftsmen for Peace: “Håndværkernes rolle til fremme af forståelsen mellem folkeslag”

– Søster Ortrud Fürst (Tyskland), dominikansk missionær: “Tanker om aktuelle verdensanliggender”

– Dr. Andreas Uhlig (Tyskland); arrangør af borgerinitiativet “Peace Negotiations NOW”, Dresden: “Fredsforhandlinger NU”, Dresden, Dresden: “Fredsforhandlinger NU”

– Liane Kilinc (Tyskland); fredsaktivist

– Scott Ritter (USA); tidligere FN-våbeninspektør

– Patrice Kindt (Frankrig); borgmester i Chidrac, departementet Puy de Dôme;

– Patrick Gombault (Frankrig), borgmester i Viâpres-le-Petit: “”Støtte fra franske borgmestre til Stralsund-opfordringen til fred”

– Antonio Ingroia (Italien); tidligere anti-mafia-magistrat på Sicilien; tidligere kandidat til premierministerposten: “Italien og Europa står i forreste linje i tilfælde af en atomkrig”

– Julio de Vido (Argentina); tidligere minister for føderal planlægning, offentlige investeringer og tjenesteydelser

(2003-2015), tidligere kongresmedlem (2015-2017): “De nødvendige betingelser for udviklingen af Den tredje Verden”

– Paulo Cannabrava Filho (Brasilien); journalist, redaktør af Diálogos do Sul: “Faren for atomkrig: Alternativet er ved at blive udarbejdet af BRICS”

– Alberto Quintanilla (Peru); tidligere kongresmedlem: “Slutningen på globaliseringen og BRICS’s fremkomst”.

– Pedro Páez (Ecuador); tidligere minister for økonomisk politik (2007-2008): Hilsen

– Pino Arlacchi (Italien); tidligere leder af FN’s kontor for narkotikakontrol (1997-2002), professor ved universitetet i Sassari.

Spørgsmål og svar

Panel 1: At standse dommedagsuret – det fælles gode for hele menneskeheden Helgas tale

Den 22 november, 2022. [delvis udskrift af panel 1-talerne]

DENNIS SMALL: Den første taler i dag er Helga Zepp-LaRouche. Hun er stifter af Schiller Instituttet. Hun er den ledende kraft i Schiller Instituttet og i LaRouche-bevægelsen

internationalt, og hun er naturligvis hustru og enke efter Lyndon H. LaRouche samt hans nærmeste politiske samarbejdspartner i over 50 år.

Hun vil holde dagens hovedtale under overskriften "Principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur".

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg hilser jer velkommen, hvor end i måtte befinde jer.

Det, der har bragt folk fra hele verden sammen til denne konference, er erkendelsen af, at menneskeheden står ved en skillevej. Der er helt klart en fare for, at den nuværende geopolitiske konfrontation mellem de kræfter, der ønsker at hævde, at den vestlige liberale demokratimodel bør være den eneste "gode" og accepterede model, og de kræfter, der insisterer på, at idéen om en unipolær verden uigenkaldeligt er fortid og allerede er blevet erstattet af en multipolær verdensorden, kan medføre en atomkrig. En sådan krig kunne blive udløst, med vilje eller ved et uheld, i nær fremtid som følge af stedfortræder-krigen i Ukraine. En sådan krise kunne bryde ud inden årets udgang, hvis de forslag, der blev fremsat tidligere i år af folk som Malcolm Chalmers, vicegeneralsekretær for Royal United Service Institute (RUSI), om at "koge den russiske frø" ved at fremprovokere en "Cuba-krise på steroider", som han siger, gennemføres som følge af et ukrainsk forsøg på at generobre Krim. Rusland kunne opfatte dette som en eksistentiel trussel og aktivere sit atomarsenal på højeste alarmberedskab og true med at anvende det, siger Chalmers. "Det ville være et øjeblik med ekstrem fare", siger han, men på grund af den ekstreme overhængende fare i en sådan situation kunne det gøres "enklere" for alle parter at finde kompromiser.

At foreslå en politik, der har til formål at drive den strategiske konflikt til randen af menneskehedens udryddelse, afføder ikke engang en kommentar fra regeringerne i den regelbaserede ordens åh-så-gode regeringer, men at argumentere

med fakta om, at den russiske intervention i Ukraine har en forhistorie, kan i værste fald give en fængselsstraf i henhold til en ny lov, der blev vedtaget af det tyske parlament den 20. oktober, med en ændring af straffelovens artikel 130, stk. 5.

I tråd med dette britiske perspektiv er tilsyneladende Ukraines viceforsvarsminister Havrylov, som netop i et interview med Sky News har udtalt: "Vi kan trænge ind i Krim inden udgangen af december", og understregede om generobringen af Krim: "Det er kun et spørgsmål om tid. Selvfølgelig vil vi gerne gennemføre det hurtigst muligt."

Briterne er tilsyneladende villige til at udmærke sig ved at skabe verdenskrige, da det var Boris Johnson, der i april personligt sørgede for, at løftet om at afslutte krigen gennem forhandlinger blev saboteret. Desværre ser det ud til at hovedparten af det transatlantiske sikkerhedsetablisement, hvoraf mange netop har mødtes til den internationale sikkerhedskonference i Halifax, er enige: "Måden at beskytte det globale demokrati på nuværende tidspunkt er med våben og støtte til Ukraines kamp mod Rusland, ikke gennem forhandlinger", og de afviser ligefrem forslaget fra general Mark Milley, chef for USA's forsvarskommando, om at det nu måske er tidspunktet for diplomati.

Det er denne kriminelle politik for atomar balancegang, som indeholder faren for udslettelse af hele menneskeheden i en global atomkrig og den efterfølgende atomvinter, som automatisk gør hvert enkelt menneske på Jorden til verdensborger, der må tage ansvar for resultatet af denne nuværende fase af menneskehedens historie. Vi ønsker derfor at katalysere en international bevægelse af verdensborgere, som er engageret i at foreslå en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der vil tage hensyn til de enkelte landes interesser på planeten. Dette begreb, at tage hensyn til alle landes interesser, var princippet i den Westfalske Fred, som dannede grundlaget for fred efter 150 års

religionskrig i Europa, og som var begyndelsen på Folkeretten og grundlaget for FN-pagten, som vi skal opretholde og bekræfte.

Hvad er de grundlæggende principper, som en sådan ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal baseres på?

Det ufravigelige udgangspunkt for en sådan ny arkitektur må være et menneskesyn, som alle nationer kan blive enige om. Mennesket adskiller sig fra alle andre arter ved at være begavet med kreativ fornuft, at det er det eneste væsen, der igen og igen kan opdage nye gyldige principper i det fysiske univers, og kan, gennem anvendelse af disse videnskabelige og teknologiske fremskridt i produktionsprocessen, øge livskvaliteten, levetiden og antallet af levende mennesker. Det er dette kreative potentiale, som kendetegner mennesket som værende helligt.

Den epoke, der er ved at nærme sig sin afslutning, består af de sidste ca. 600 år, som begyndte med fremkomsten af den suveræne nationalstat, der er baseret på Nikolaj af Cusas' skrifter og den første suveræne nationalstat under Ludvig XI i Frankrig i det 15. århundrede, som for første gang var optaget af befolkningens fælles bedste, og modstanden mod denne idé fra det venetianske imperiums side. I 600 år har der været en uafbrudt kamp mellem disse to styreformers, mellem den suveræne nationalstat og den oligarkiske samfundsform, der har svinget frem og tilbage og til tider har vægtet den ene eller den anden tendens i en højere grad.

Alle imperier baseret på den oligarkiske model var orienteret mod at beskytte den herskende elites privilegier, mens de forsøgte at holde befolkningsmasserne så tilbagestående som muligt, fordi de som "får" er lettere at kontrollere (og det skal vi høre noget om lidt senere). Det blev anset for "normalt" at holde en vis andel af befolkningen som slaver, eller "helotter", som Schiller beskriver det i sit skrift om "Solons og Lycurgus' love", der kan slås ihjel, hvis de bliver

for mange. Det var den samme oligarkiske anskuelse, som var grundlaget for Malthus' ideologi og den underliggende forudsætning for al kolonialpolitik, også i de moderne former for kolonialisme, som præsident Sukarno havde advaret imod i sin tale på den første Bandung-konference i 1955.

Det er modstand mod denne moderne kolonialisme, der nu er en kraftig renæssance for i den alliancefri bevægelse, som arbejder på et nyt økonomisk system, der omfatter BRICS-Plus, som flere og flere lande ønsker at tilslutte sig, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), den eurasiske økonomiske union (EAEU) og andre organisationer i det globale syd.

Kristendommen opstod allerede under Romerriget, og for første gang i den europæiske civilisation indfandt sig ideen om, at det enkelte menneske er helligt som et billede af Skaberen og begunstiget med den skabende kraft, "{vis creativa}", som Cusa kalder det, der udgår fra hans eller hendes lighed med Skaberen. Den samme idé forekommer også i de to andre monoteistiske religioner, jødedommen og islam, samt i den sekulære humanisme, konfucianismen og den indiske filosofi og religion i traditionen fra de vediske skrifter, og der findes genklang af denne idé i andre kulturer. Hver gang der opstod strømninger i disse religioner, som afveg fra ideen om, at alle mennesker er hellige, som i korstogene eller inkquisitionen, betød det, at de blev redskaber for de oligarkiske eliter til deres formål.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og, hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker,

der er interesseret i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

For det første: Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

For det andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for det fælles bedste.

For det tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

For det fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

For det femte: Det internationale finanssystem må omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især

for nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.

For det sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

For det syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

For det ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det flere år senere på grund af afstanden og den tid, der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i

indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskehedens udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Det Globale Syd vendte op og ned på COP27-topmødet

Den 21. november (EIRNS) – Årets topmøde i FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) var "FLOP27", men dog på en anden facon. Udviklingslandene og især BRICS-landene ser ud til at have vendt op og ned på World Economic Forum's "Green Deal". Det udtryk, som formanden for COP26 i år, det britiske Tory-parlamentsmedlem Alok Sharma, der græd ved afslutningen af COP26 forrige år i Glasgow, som han var formand for, var den bitre skuffelse fra en oligarkisk agent, der var blevet pisket.

Den 15. november på COP27 udsendte de fem BRICS-landes ministre med ansvar for "klima" en erklæring, citeret af Sydafrikas branchesite Engineering News, som indledtes således:

"[Ministrene] forpligtede sig til at give deres fulde støtte til det egyptiske COP27-formandskab for at opnå en vellykket konference, som bør sikre et ambitiøst, retfærdigt og afbalanceret resultat, herunder væsentlige fremskridt i retning af etablering af en finansiel mekanisme for tab og skader, den Nye kollektive kvantitative Finansieringsmodel og operationalisering af det globale mål om tilpasning samt færdiggørelse af arbejdsprogrammet for afbødning. Initiativet om indførelsen af et særligt punkt på dagsordenen om en finansieringsordning for tab og skader i udviklingslandene er en glædelig udvikling."

Denne "glædelige udvikling" er tilsyneladende essensen af det, der kom ud af COP27. Som Sharma fnyste: "Udledninger skal toppe før 2025, som videnskaben siger er nødvendigt? Ikke i denne tekst. En klar opfølgning på udfasningen af kul? Ikke i denne tekst. En klar forpligtelse til at udfase alle fossile brændstoffer? Ikke i denne tekst. Teksten om energi? Svækket i

de sidste minutter.”

Fonden for tab og skader, uanset hvad der måtte blive af dens gennemførelse i betragtning af de “avancerede” landes tidligere præstationer, blev vedtaget på grund af en kovending fra Biden-regeringens delegation under COP27 i Egypten, som opgav sin tidligere modstand mod industrilandenes såkaldte “ubegrænsede ansvar for udviklingslandenes omkostninger til tilpasning og “afbødning”. Denne vending blev sandsynligvis fremtvunget af det Globale Syds bevægelse mod BRICS efter årtiers fuldstændigt hykleri med fossile brændstoffer fra de transatlantiske landes side, der kulminerede i den destruktive skændsel i form af deres nuværende krigssanktioner. Og det er meget muligt, at London og Washington har til hensigt at udnytte finansieringen af tab og skader, som er til rådighed, i deres famlende forsøg på at imødegå Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Ugandas præsident Yoweri Museveni havde tweetet: “Det er moralsk uholdbart for europæerne at forvente at udnytte Afrikas fossile brændstoffer til anvendelse i deres egen energiproduktion, og samtidig nægte at acceptere Afrikas anvendelse af de samme brændstoffer til deres egen energiproduktion”. EU blev på topmødet enig om naturgas som et “ midlertidigt brændstof ” for Afrika. EU-Kommissionens næstformand, Frans Timmermans, blev citeret af Bloomberg News den 16. november på en pressekonference: “Vedvarende energi skal spille en nøglerolle, men jeg mener også, at gas kan spille en overgangsrolle. [Afrikanske nationer] ser de reserver, de har i kulbrinter, som en del af denne løsning. Det er ikke Europa, der forsøger at bruge Afrika som en tankstation.”

{Global Times}, i en artikel den 20. november, “COP27 Yields Historical Deal on Climate Loss and Damage”, havde en underrubrik, der betvivlede, at vestlige nationer ville honorere den nye “mekanisme”, men rapporterede, at “Kina, en stærk tilhænger af at etablere en mekanisme for tab og skader,

aktivt har hjulpet udviklingslandene med at tackle klimaproblemer via Syd-Syd-samarbejdet.”

Atlantic Council brød sig bestemt ikke om resultatet. “Det Globale Syd vandt, men gjorde klimaet det?” var indledningen til deres “ekspert”-diskussion. “Fuldstændig fiasko” siger en af dem, “ødelæggende for planerne om at holde den globale opvarmning på højst 1,5° C”. De store udledere – Kina, Indien, Brasilien og Indonesien – slap af sted med det, siger en anden. Det var selvfølgelig Putins skyld, og “de ikke-statslige aktører” må dominere næste år.

Foto: Pexels CC0

I stedet for krig bør vi kæmpe for visionen om en fremtid

Den 18. nov. – “Jeg taler derfor om fred som det nødvendige rationelle mål for rationelle mennesker. Jeg er klar over, at bestræbelserne på at opnå fred ikke er lige så dramatiske som bestræbelserne på at opnå krig – og ofte falder stræberens ord for døve ører. Men vi har ingen mere presserende opgave.”

– John F. Kennedy, American University, 10. juni 1963

Schiller Instituttets arrangement “Stop faren for atomkrig”, det tredje i rækken, finder sted tirsdag den 22. november, på 59-årsdagen for mordet på præsident John F. Kennedy. Skyggen af en mulig, pludselig, total udslettelseskrig, som blev kastet over jordens overflade i sidste uge, da Ukraine (måske) ved et uheld bombede Polen, bør understrege, hvorfor enhver

bestræbelse i de næste tre dage bør gøres for at gøre Schiller Instituttets og dets grundlægger Helga Zepp-LaRouches stemme kendt i den internationale offentlighed. Zepp-LaRouches forslag til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som for nylig blev offentliggjort i et essay med titlen: "Den alliancefrie Bevægelses rolle i et nyt paradigme for de internationale relationer", er nu genstand for en diskussion af en voksende liste af nuværende og tidligere nationale kongresmedlemmer, statslige lovgivere fra forskellige nationer og andre, som vil deltage i tirsdagens virtuelle møde.

Denne vej til fred, som bør udforskes i ånden af en ny "Bandung II"-bevægelse for alliancefrihed, der er imod organiseringen af konkurrerende blokke af nationer, er en vej, som Kinas præsident Xi Jinping og Italiens premierminister Giorgia Meloni omtalte i deres respektive kommunikéer, der berettede om deres møde den 16. november på G20-mødet. Begge omtalte de "tusind års kontakt og dialog" mellem kulturerne i Italien og Kina – et virkelig "særligt forhold", der ikke er baseret på krig eller forretning, men snarere på kunst, musik, videnskab og handel. Denne vej til fred, især fordi Lyndon LaRouche med succes havde banet vejen for dialog med præsident Ronald Reagan og Sovjetunionen for 40 år siden gennem LaRouches forslag om et Strategisk Forsvarsinitiativ, udgør den rette standard inden for diplomatiet, som burde være fremherskende i amerikansk kontakt med andre nationer. Den bør erstatte den inkompetente "amatøragtige" proces, der har fået den russiske viceudenrigsminister Sergej Ryabkov til at erklære, at Rusland "fortsat er nødsaget til holde fast i en politik, hvor vi ikke på forhånd informerer nogen om vores planer på det militære område. Jeg henviser til vores virkelige modstander, en magtfuld modstander, i dette særlige tilfælde, USA."

Fortvivlelse er ikke berettiget. Tag det næstfarligste øjeblik i forholdet mellem USA og Rusland, Cubakrisen. Præsident John F. Kennedy og hans bror Robert, der nægtede at bøje sig for

presset fra en fejlvurderende "utopisk" militærfraktion, befandt sig i centrum af en potentiel atomar ildstorm, der kunne have udslettet menneskeheden. I en resolut opvisning af lederskab fik JFK og hans forhandlingspartnere i Sovjetunionen verden tilbage fra afgrundens rand. Den nuværende situation kan imidlertid være langt farligere end den i 1963, fordi rationelle mænd og kvinder er færre og mere sjældne og sværere at finde i den transatlantiske sektor end dengang. Frem for besindighed, opfordrede en joker-lignende forhenværende komiker, der optrådte som Ukraines præsident, i denne uge verden til at starte en Tredje Verdenskrig. Ifølge visse rapporter nægtede Biden at tale med Zelenskyj, mens "affæren om missilet" udspillede sig. Biden har tilsyneladende ikke talt med ham lige siden.

I betragtning af, hvad repræsentanter for City of London har anført i de seneste numre af The Economist, kan vi ikke afvise muligheden for, at den seneste uges næsten-atomare konfrontation mellem USA/NATO og Rusland simpelthen var en generalprøve på det, der skal komme, muligvis i denne uge, muligvis i næste uge eller måske i perioden inden årets udgang. Det indebærer ikke nødvendigvis, at de britiske styrker planlægger en atomkrig på en bestemt dag eller et bestemt tidspunkt, men det betyder at milliarder af mennesker på denne planet står over for det mest mareridtsagtige scenarie, nemlig at der ikke længere er nogen der bestemmer, og at det derfor er umuligt at undgå strategiske fejlvurderinger. Som Lyndon LaRouche hævdede i en hovedtale i sommeren 1978 til International Caucus of Labor Committees: "Briterne foretog i deres uendelige visdom en fejlberregning, og verdenskrigen begyndte."

Men hvorfor så ikke fortvivle? Det har været heldigt for dem, der har tilknytning til Lyndon LaRouche, at have indgået i en organisation, der blev sammensat som en filosofisk forening i stil med de bedste af Athens civile soldater, som Sokrates, som Aischylos, og ikke som Spartas civile soldater. Det er

lovgiveren Solon fra Athen, ikke Lykurgus fra Sparta, og Solons forfatning, der er komponeret som et digt, og som af medlemmerne af LaRouche-organisationen opfattes som standarden for praksis i statskundskab, gennem offentlige møder, uddeling på gaden og politisk dannelse gennem publikationer, pamfletter og uafhængig research ved hjælp af originale kilder. Kandidater til embeder udvælges og opmuntres med denne standard for øje. Der tilskyndes f.eks. til interventioner, dvs. afbrydelser af den uerkendte, men gennemgribende sociale accept af ondskabens banalitet i den politiske klasse. Sådanne indgreb konfronterer på ikke-voldelig vis dem, der ikke hører hjemme i Kongressen/parlamentet, men på anklagebænken ved en nystiftet Nürnbergdomstol (som begyndte den 20. november 1945), med offentlig identifikation og offentlig anerkendelse af deres forbrydelser.

Den bevægelse, der blev dannet og ledet af LaRouche gennem valgprocessen til præsidentvalget, gjorde det muligt for LaRouche gennem sit kandidatur til præsidentposten at spille en rolle i amerikansk politik i et halvt århundrede, som var enestående, især på grund af den måde, hvorpå dybe ideer, ideer af Nikolaus af Cusa, Gottfried Leibniz, Bernhard Riemann, Alexander Hamilton, Edgar Allan Poe, Friedrich Schiller og mange andre, blev gjort let tilgængelige for millioner af mennesker på gadehjørner og i indkøbscentre, lufthavne og kongrescentre i mange lande i omkring 50 år. Det var i høj grad på grund af dette, at LaRouche var i stand til at få en præsident fra USA til, under sin tale om Det strategiske Forsvarsinitiativ den 23. marts 1983, at sige: "Jeg er efterhånden blevet mere og mere dybt overbevist om, at den menneskelige ånd må være i stand til at hæve sig over at behandle andre nationer og mennesker ved at true deres eksistens. Da jeg føler dette, mener jeg, at vi grundigt må undersøge enhver mulighed for at mindske spændingerne og indføre større stabilitet i den strategiske planlægning på begge sider... Efter omhyggelig drøftelse med mine rådgivere, herunder stabscheferne, mener jeg, at det er en mulighed. Lad

mig dele en fremtidsvision med jer, som giver håb.”

Det er vores opgave at skabe, dele og forsvare denne vision af en fremtid, der giver håb, og det er emnet for Schiller Instituttets konference tirsdag den 22. november.

Jens Jørgen Nielsen: Schiller Instituttets video interview (med afskrift) efter han blev fyret af Folkeuniversitetet for politiske årsager

Mandag den 14. november 2022

Her er afskriftet på engelsk, som kom i Executive Intelligence Review Vol. 49, Nr. 46, November 25, 2022

Interviewet af Michelle Rasmussen, næstformand.

Videoen findes også på Schiller Instituttets amerikanske YouTube kanal her, hvor knap 6.000 personer har set den indtil den 20. november.

Her er en pdf version. En tekst version findes nedenunder.

Download (PDF, Unknown)

INTERVIEW: Jens Jørgen Nielsen

Danish Historian Fired After Ukraine Blacklists Him

Jens Jørgen Nielsen has degrees in the history of ideas and communication, was the Moscow correspondent for the major Danish daily Politiken in the late 1990s, is the author of several books about Russia and Ukraine. He is a leader of the Russian-Danish Dialogue organization, and an associate professor of communication and cultural differences at the Niels Brock Business College in Denmark; he has been a teacher at the Copenhagen adult night school Folkeuniversitetet for eight years.

Mr. Nielsen has participated in several Schiller Institute conferences, including the Institute's Danish-Swedish videoconference on May 25, 2022 for a new international security and development architecture. Then, on July 14, 2022 he, along with other speakers at the May 25 conference, was put on the blacklist of "information terrorists" put out by Ukraine's UK-supported and U.S.-funded Center For Combating Disinformation. There was widespread coverage of this in the major Danish media. The Danish parliament conducted a consultation about this affair with the Danish Foreign Minister Jeppe Kofod on Aug. 28, 2022.

He was interviewed for EIR and the Schiller Institute by Michelle Rasmussen in Copenhagen on Nov. 14. The transcript has been edited, and subheads added.

EIR: You have just been fired from one of your teaching posts for political reasons. You are currently teaching a course about the history of Crimea, which you will be allowed to finish, but next year's courses about "Russian Conservatism" and "History of Ukraine" have been canceled.

Why have you been fired, and what led up to that?

Nielsen: Well, I would say I was not fired for anything which took place in the classroom. Because there have been some evaluations of my teaching and they have always been very good. The latest evaluation was from February this year. And

when people were asked about the professional level, 100% were very satisfied. So that's nothing to do with it. And I'm not politicizing in my teaching. When I teach, I objectively lay out various interpretations and sources, the interests of various nations and actors in the political process. So, it's not for something I've done in the classroom. It's obvious. Even though the board of directors who wrote me this letter tries to legitimize it by saying that I may be politicizing in the classroom, but they have never attended any of my lessons. They didn't know what's going on there, and they never invited me to talk about it. They never invited any of the students who attended the courses. So it's obvious.

There's no doubt that it was for something which happened outside the classroom. I was on this Ukrainian blacklist that you mentioned. And I gave also an interview to Vladimir Solovyov, a Russian on a Russian TV channel. And I didn't endorse the war, like some would say. We talked about the explosion of Nord Stream 2, and who may have done it, who might not have done it, what the Danes thought about this kind of thing, and things like that.

I was not endorsing the war. That's very important, because I have my doubts about this Russian engagement in Ukraine. That is another question. But I didn't endorse it. But the fact that I gave an interview brought about a crisis in the board. The old board had left, and there was a new board. And the old, original board supported me, and the leader of the school said it was okay because there was nothing wrong with my teaching... What I do outside the classroom, which points of view I had, was up to me. They didn't have anything to do with it as long as the teaching in the classroom was done objectively and people were satisfied with this.

So it was because I was considered to be a person who showed understanding for Putin. Showed understanding for Putin. And I

was asked by a journalist, do you really show understanding for Putin? I said, you have to be aware that you use the word understand. What does it mean? It is very important to understand Putin, what his situation is, his background and his way of thinking, and things like that. It's absolutely not the same thing as to say it is very good, but you have to understand him. But I think in the Danish media, journalists think it's an offence, in itself, to understand Putin, and to understand Russia, not either endorsing or not endorsing, but to understand them...

%%'No, We Don't Have Freedom of Speech'

Well, it seems like we are living in—our thinking—something has happened. It resembles something that happened in Stalin's time. You have very strict control with people at the university, or you're allowed to say some things, and you have a lot of taboos you're not allowed to talk about.

So, for me, it was really a surrealistic experience in my own country, which I was brought up to believe is one of the best countries. We have freedom, and we have freedom of speech. We have all these kinds of things. No. It doesn't really work that way today. And I was surprised about it because I had some illusions about my own country, which I don't have now. So, freedom of speech. No, we don't have freedom of speech.

Of course I have not been killed. I will not be put in the gulag... But when you fire people, you indirectly also tell people at other universities, "Beware about what you write and what you say. Don't try to say something which is opposed to government policy right now." This is the logic. This is the conclusion I have reached, that you have to get in line with the government policy...

So I think it's a sad day. Firstly, I think it's a sad day for democracy, because in a democracy, we come up with various points of view, and we discuss them, and we find a solution.

Secondly, how do you develop new knowledge, if the young people who enter a career as a researcher in this field, indirectly they have been told, 'Beware. Look at what happens to people who have some controversial points of view... And I think this is the sad thing. For me, of course, personally, but a sad thing for the country, in terms of developing and knowledge, in terms of having a vibrant working democracy. I think it's a disaster for those two endeavors, for those two very, very important things in a democracy.

EIR: One of the things that immediately tipped off the controversy was that three of your fellow teachers resigned, saying that if you were allowed to continue, then they would resign. And then, the board of directors started an investigation and they accused you of "politicizing your teaching in favor of the Russian understanding of the war in Ukraine." On the radio interview on Radio 24/Seven after you were fired, the chairman of the board of directors simply said that you have very strong, very biased opinions.

First of all, is this this true in terms of "politicizing in favor of the Russian understanding of the war in Ukraine" in your classroom? Have you brought your own political views into your classroom?

Nielsen: No, of course not, because normally when I start a course, I say that I have my own points of view, of course, but I will work here as a professional historian. I will present various interpretations and various viewpoints about this conflict, the situation, because I'm also teaching very ancient history. Regarding Crimea, the first two, three classes were from ancient times and from the Middle Ages, 2000 years of history. So it's impossible. Putin has not really anything to do with Crimea a thousand years ago. That's one thing.

And secondly, these people who criticize me, those of my colleagues who would not want to teach if I teach, they have

never attended even a second of any of my courses. So, I don't know what is going on there. And there was one colleague who also participated in this debate on the radio. He has never read any of my books. He did not understand the interview with Vladimir Solovyov because it was in Russian. Well, I asked very humbly, on what basis have you made this decision? Because you don't know anything whatsoever about me, apart from what some people say on Facebook, and other social media.

So I couldn't call it anything other than a witch hunt. It seems like a kind of a witch hunt, because it's as much a witch hunt, as we had here in Denmark and northern Europe 400 years ago, where we picked out some women, and we killed them because, we said that they were probably evil, but we didn't know exactly how, but probably, they were evil....

%%Students Shocked

We are not discussing anything I said, anything I wrote, anything I have done. We are discussing a picture which someone has made about me being like a Putin follower who likes what is going on, who likes to kill Ukrainian children, and things like that. That's what's going on. And I think it's not at all worthy for a democracy like the Danish democracy. I think it's outrageous.

EIR: You said that neither you, nor any of your students were spoken to by the board of directors. Have any of your students complained that you were politicizing your teaching, and now, after your firing, have any of the students protested against your being fired?

Nielsen: Yes. Of course. Many of the students there have been protesting now. And if you go back, there was one remark in February. But an evaluation was made where 100% were satisfied with the professional level of the teaching. And 75% were very satisfied and 25% were satisfied. There was no one who was dissatisfied or less satisfied. But there was one who

mentioned that it was a little bit too pro-Putin. That was one among 30 people who made this remark. But that was compared to the other 29 or so. It couldn't, by any means, be a reason for this. Of course, it's not. Because you could also say that it was at the beginning of the war, and actually, in the classroom, there were several people who were very staunch supporters of Putin—a small group—and a small group who very much disliked Putin; and they had some quarrels between themselves, which has nothing to do with me, because I was not part of that. I think that this was the reason why one person said this. But before that, there hadn't been anything like that. Nothing of the sort. There have been several evaluations, and apart from this, there haven't been any remarks at all.

EIR: And you said that that many of your students have written to you protesting your being fired.

Nielsen: Yes. I don't know exactly how many, but many said they would protest it. How many actually have done it? I'm not quite aware, but I think that there probably will be a lot, because it was a shock, because people have been following me for years. Some of those ... have attended all my courses, or many of my courses, and they were shocked, because they didn't understand it at all.

And I also gave a course on the history of Ukraine last year, and there were really many participants. And the people said they were in shock because I didn't politicize, I didn't do anything. I just put forward some facts and various viewpoints. Because when you're talking about Ukraine, you have very different narratives about what Ukraine is. And even inside Ukraine, you have very different points of view. What constitutes actually a country like Ukraine? I have several Ukrainian friends who have very, very diverging ideas and concepts of what Ukraine is, what constitutes Ukrainian identity. It's not a simple or unambiguous concept, because it's very controversial, what it actually constitutes. It's

not that easy. So I had to put forward something.

But many of the people who criticize me, they criticize me because they think I should say exactly what the Western governments and the Ukrainian government say. This is the thing, that I have to say something exactly like the public version of the Ukrainian nationalist government's interpretation of Ukrainian history. But as an historian, that's very easy to criticize. Because there are historical facts which run counter to much of the Ukrainian [government's] way of thinking.

EIR: Along that line, the one thing that the board of directors did do, besides referring to these very few student remarks, was that they read one of your books called Ukraine in the Field of Tension. What did they criticize about your book?

Nielsen: They criticized me when I wrote about the so-called annexation. First, I would say that it's a book written six years ago. So a lot of things have happened since then. But there was a discussion about what does annexation mean? Because, I admit also that the Russian troops did not adhere to the agreement between Russia and Ukraine regarding the lease of the Sevastopol naval port. They were allowed to have 25,000 soldiers to defend the fleet and the port, but the Russian troops had no right to stay in Simferopol. They went from Sevastopol to Simferopol. It's true. But on the other hand, it's a very strange annexation where there was hardly any bloodshed. There were two or three people who were killed by accident, and there were 21,000 soldiers in the Ukrainian army in the Crimean garrison, but 14,000 decided to join the Russian side.

So it means that it's a very split country, whatever you may call it. And I also said that, I think it was in the Summer of 2014, Q International American Polling Institute made a survey in Crimea saying that 80 or 90% of the population endorsed the status as a part of Russia. And the same result was arrived at by the German polling company GfK in 2015. So, when the majority of the population accepts this transfer from Ukraine to Russia, is it an annexation? I had a discussion in the book about it: Because you can say, on the one side, it depends, if you look at it like that, you can consider it to be an annexation. But in other ways, it's not a very typical annexation, because of what I've just mentioned.

So they really made a mistake, because they said it shows that I am teaching the history of Russia in favor of the Russian war in Ukraine going on right now. So they are manipulating things to get it to fit into their own narrative. It's not serious. Not at all. And I'm open to debate about this. Of course I am. But they are not interested in a debate. I wrote a letter to them and they have, of course, not answered the letter.

And whatever I wrote six years ago, it is not what I'm saying in the classroom.

%%Liberties Only in Time of Peace?

EIR: As a teacher at the Folk University, don't you have the right to take part in the public debate, even if some may object to your views? What do you think about that? And why do you participate in the public media debate about Russia and Ukraine?

Nielsen: Well, my case seemed to prove the fact that if you take part, and have some points of view, which do not suit public opinion, or does not suit the government, you will lose your livelihood. You will lose your job. So this is what it

proves, that you can lose your job. I have lost two jobs because of this. So it's obvious that there are some costs connected to it. It shouldn't be like that. You should not be fired because of some points of view you have, and that you bring into the public discussion such a very, very important question as the war going on in Ukraine right now. So it's difficult. At any rate, it comes with big costs for those who participate. They can be fired. There can be a witch hunt against them. There can be a campaign against them, smear campaigns, and such kind of things. It has taken place here, and I also understand—I just followed some of my German colleagues, and they have been exposed to something like that.

EIR: Yes, you liken this to a German word "Berufsverbot". What is that?

Nielsen: Beruf means your work. Verbot means you're blocked, your fired, you're not allowed to work there. And some years back, 40 or 50 years ago, we had this discussion. Are you allowed to work at university, if you have certain points of view? And also at this time, there were people who were fired, some from the right and some from the left, by the way. And we had a discussion. Well, I don't recall precisely, but it was in around the '70s, Vietnam, the '80s, where we had this discussion. I was very young at this this time. And I think it ended up with the fact that we agreed that you should not be fired because of your public opinions. One of the leaders of the Nazi Party in Denmark was a teacher at Aalborg University. I knew this guy. I didn't like him. But that is off the mark. But there was discussion, and actually, he was allowed to stay there, because there was no complaint about his teaching. He was teaching German language and literature. There was a discussion about it.

So it's not a new thing. We didn't have this discussion for many years. Now it's come back, and it tells that when you have some tension, some conflict, and things like that, our highly valued liberties, they immediately fly away. So it's a

thin layer. Our democracy, the democratic culture here, is maybe a very thin layer. So I wonder, if Denmark enters the war more directly, I think we'll probably lose all our liberties. We can have liberties when you have peace. There's no danger. But when you have some tension, they should prove themselves. These liberties should prove themselves in times of tension.

%%'Europe Should Not End Up in Nuclear War'

EIR: And why is it that you have participated in the debate about Russia and Ukraine in the public media?

Nielsen: Because I'm very dissatisfied with the policy. I think that the policy the West is pursuing towards Russia—and also Ukraine—I think it's hopeless. I think it's very, very foolish, and is very dangerous, by the way. Well, for Russia, of course, but also for ourselves. I think we're playing with fire. It's a very dangerous situation. I think this is the most dangerous situation we have, including the Cuban Missile Crisis, which was 60 years back. Of course, I'm driven by this, that the West, that Europe should not end up in nuclear war. Because I know exactly, that if there will be a nuclear war, Europe will be the first theater which will be hit, and it will really, really, really have consequences which we have not seen in the history of mankind, ever.

We know the potential for nuclear war. We know where it is. And you can be angry with Putin around the clock. But, at the end of the day, there's no alternative to have some kind of agreement with Russia to find some kind of solution. To defeat Russia is stupidity. And I'm not talking, maybe, because I feel sorry for the Russians. I feel sorry for ourselves. I feel sorry for the Europeans who are following a very shortsighted policy, especially from America, the United States of America. I think Europeans, we should find another approach to the policy, because it's obvious for everyone now, because of the sanctions, Europe is really in straits. Europe

is the part of the world which is hit most by the sanctions. It's actually not really Russia. It's Russia to some extent, of course. But Russia can sell their oil anywhere. And we buy their oil. Much of the gas and oil from Russia goes to India, and China, and they sail around the globe, and they end up in Germany for four-five times the price. It's stupidity. It's pure stupidity, and that's why I engage in the debate.

EIR: You've also said that in your media debates, you have not legitimized Russia's military intervention in Ukraine, but that you have stressed that it's important to find out how we got here. Also the responsibility on the western side. I have made interviews with you, actually, before the start of the war in February. I interviewed you in December of last year, and you were warning about—that was at the point where Russia had just proposed two treaties to try to avoid crossing their red lines. But you said that you have also participated in the media debate to find out how can we reach a peaceful solution?

Do you think that you being put on the Ukraine blacklist, and that being widely publicized in Denmark, could have been a factor that led to this situation where you've been fired?

%%Arrogance of the West

Nielsen: Definitely, among other factors. But it definitely has played a role, There's no doubt about it.

And I also need to just add that the two questions are actually interrelated, because to find out what brought us to this point, it will also be very meaningful when you find out how we proceed from here, how to get to a more peaceful solution. So those questions are interrelated actually. You can't find a road to peace, really, if you don't find out how we how we got here and how to proceed. So I think that is very interrelated.

But when I look at many of the researchers in Denmark, they have some strange ideologically fixed pictures of Russia.

There's a lot of things to criticize in Russia. That's not the point. But to find out, more exactly, what's taking place. And I think that the West should take off their ideological glasses, and look much more realistically at what's happening on the ground. And then, they will probably, maybe, come to some more effective solutions, I don't know. But then there's a chance of it, at least.

EIR: You have also warned in your media debates that people who think that if you just get rid of Putin, then the problem is solved—you have warned that there are factions which are very anti-Western.

Nielsen: Yes, sure. Because I think many in Denmark, and in the West in general, tend to forget that Putin was actually very pro-Western in the beginning of his term when it started more than 20 years back. He was President in 2000. They seem to forget it. He actually wanted Russia to become part of NATO. He appealed to the West in his speech in the Bundestag, in the German parliament, and so on, and met with George W. Bush, and things like that. He was very good friends with Tony Blair, I think. There was a hope for the world, but things changed, and I think is very interesting to understand what changed in those years. I think that there were many steps. It's a little complicated to put it shortly here, but a lot of it, I think, was the West's arrogance, and the West saying we can do anything, without asking Russia.

The first thing was the bombing of Serbia in 1999, and the extension of NATO, and things like that. And secondly, was the Iraq war, and things like that. So things changed in Russia.... I lived in Russia in the '90s, and I talked to the Russians. I had another picture. I knew, at this time, that Russia would rise again as a superpower.

And it was important, also, to have some kind of confidence in

each other, and to get into a more comprehensive cooperation with Russia. It didn't happen for several reasons... And does the West's attitude have anything to do with it? It definitely has. But this is the discussion.

I think that's also where many of the discussions tend to stop today, because in the West, many politicians, and also people from think-tanks in the West, tend to think that our way of thinking is the only way of thinking... I think it's a very, very dangerous way of thinking. I think they will end up with conflicts.

So, I think it's important to have, in universities, but also among politicians, to have a discussion. Where has this American-led world brought us today? It has brought us to the brink of catastrophe, to the brink of a breakdown of a lot of things. And many of the Russians are aware of this. They look at it this way, but many in the West have difficulties to see it, because we are blindfolded, more or less, ideologically, and it's dangerous.

%%Voices of Dissent Are Important Now

EIR: Just to conclude, what has to change now, on the western side, and also in Russia, to make it possible for us to switch over to peace negotiations to avoid nuclear war?

Nielsen: The first thing is to have a ceasefire. And it's interesting: Everyone knows that there had been some steps to make ceasefire in March and April. And it's very interesting to see who stopped it? It was actually not the Ukrainians, in the first place. It was first, the European Union, and then Boris Johnson from the UK, and also Biden. It was the West that stopped it. There were some attempts in Belarus in the first place, and later on in Turkey. Erdogan invited Russia and Ukraine to some talks, and there are still some talks. There are still some talks about the export of wheat from

Odessa, and they're sitting in Istanbul, while we are talking. And it was because of Erdogan. There are many people in the West who do not like Erdogan. I'm not very much in love with Erdogan, but this is a very, very—it's the most reasonable step which has been taken. It's been taken from Erdogan, because he invited Russia and Ukraine.

And now, maybe, it could seem that it's too late. I don't know exactly, But it seems now that—because the Ukrainians, Zelensky has now changed his mind. He wants to go to the end, to have a military victory. So he believes that Ukraine can kick all the Russian soldiers out of Ukraine, and the Crimea included. I don't believe it will be that easy. Definitely. If you look at it a little cynically, it might seem that the Americans want a war of attrition against Russia, so that Russia will be weakened. Because they're saying that what happened, probably in the beginning of the '80s, ... the Americans made some new armaments, and the Soviet Union could not follow. Eventually, the Soviet Union collapsed. And maybe they are thinking about the same strategy now, which they had in the '80s with the war in Afghanistan, and also with the armaments, that it will break the back of Russia. But it's a very dangerous game they're playing.

I'm definitely not sure it will happen this time, because Russia and China are allied this time, and Russia has strong allies, also, in India, Pakistan and all the Asian countries. Russia has integrated itself into the Asian environment. And I think that it's not a realistic policy from the United States and Europe. So I think, eventually, it will be bad for us, definitely.

I think it's important for us that there is a voice of dissent. As I said, that there are some people who will present some other ways of thinking, because many of us who think like that, we are in a minority right now. But things can change very quickly. And I wouldn't be surprised if, suddenly, there will be a situation where people in the West,

people in Europe, and also in America, will say enough is enough. We can't do it any more, because this huge amount of money we're sending to Ukraine, I mean, we are taking the money from other projects: infrastructure, education, hospitals, health care system, things like that. So I think that there's a limit to how long time we can continue this war. And I also think that that goes for Ukraine. How much can they destroy the country, and how many people should be killed? It's very important that some voices in the West demand that we have this peace process taking place as fast as possible.

EIR: Jens Jørgen, thank you very much. And thank you for your courage in standing up for your views, for your personal views in the media, and for having a professional attitude towards your teaching, where you have been presenting different viewpoints.

Webcast med Helga Zepp-LaRouche og vært Harley Schlanger
Fare for tredje verdenskrig på grund af et dødeligt missilangreb i Polen
bekræfter behovet for en ny

strategisk arkitektur

Torsdag den 17. november 2022

HARLEY SCHLANGER: Goddag, velkommen til den ugentlige dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche. Jeg er Harley Schlanger, og det er torsdag den 17. november 2022. Helga, i de sidste par dage i den forgangne uge, så det ud til, at vi har undvejet et potentielt atomprojektil med missilhændelsen i Polen. Jeg er endnu ikke sikker på, at de fleste mennesker er klar over, hvor alvorligt dette er, men jeg tror, at det er meget vigtigt for dig at forklare folk din opfattelse af, hvad der foregik i forbindelse med denne hændelse.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at vi virkelig alle bør studere denne hændelse, fordi den anskueliggør, hvor hurtigt vi på grund af dumhed, provokationer, overreaktioner, en kombination af alle disse ting, kan komme i en situation, hvor man har en fuldbyrdet NATO-Rusland-konfrontation, for det var det, der var på nippet til at indtræffe.

I tirsdags kom nyheden om, at et missil havde ramt et sted i Polen, og straks var der en hel række medier og nogle politikere, der påstod, at dette var et russisk angreb på Polen, et NATO-medlem. Folk begyndte endda at tale om NATO's artikel 5, dvs. den forsvarsmæssige betingelse, hvor hele NATO skulle have forsvaret Polen. Nogle af medierne, især de britiske medier, Daily Telegraph, The Mail, gik grassat og talte om et russisk angreb på Polen; Bildzeitung og flere tyske medier gik helt amok med overskrifter som "Putin leger med Tredje Verdenskrig". Sådan lød overskrifterne onsdag; endog i en lederartikel. Dette på trods af at præsident Biden allerede tirsdag aften, naturligvis grundet tidsforskellen, havde sagt meget klart, at der ikke var noget bevis for, at der var tale om et russisk missil, men at mistanken var, at det var et ukrainsk luftforsvarsmissil, som på den ene eller

den anden måde var endt i Polen.

Så på trods af at USA's præsident og efterfølgende Pentagon benægtede, at det var et russisk missil, bragte medierne stadig overskrifter, endog om morgenen onsdag, hvor der blev rapporteret om sagen. Zelenskyj og Kuleba insisterede naturligvis hele dagen på, at det uden tvivl var et russisk missil, og da det blev tydeligt fastslået, at det ikke drejede sig om et russisk missil, sagde Kuleba, at det var en "konspirationsteori" at påstå dette.

Det er utroligt, men det er på en måde forståeligt – Ukraine er én ting. Men så fremturede nogle vestlige politikere, f.eks. fra det tyske liberale parti, FDP, [Marie Agnes] Strack-Zimmermann, formanden for forsvarsudvalget, og Lamsdorff, de påpegede alle sammen, at der ikke var nogen tvivl om, at det var et russisk missil. Så det som disse mennesker talte om, var muligheden for en militær konfrontation mellem NATO og Rusland i denne ekstremt anspændte situation. Det viser, at de ikke spekulerede på, om vi havde beviser, om de var blevet verificeret. Ved vi det?" De anmodede ikke om en undersøgelse, men de hoppede blot til konklusionen og gav Rusland skylden.

Jeg mener dette må analyseres, for det viser simpelthen, at i tider med utilsigtede hændelser eller forhold, kan det gå galt, hvis vi ikke bevæger os i en anden retning og udvikler en sikkerhedsarkitektur, hvor en sådan potentiel udslettelse af menneskeheden kan forhindres; Dette bør virkelig udgøre et varselssignal for alle, der ikke er fuldstændige idioter, om at vi helt klart skal gå i den retning, som Schiller Instituttet har påpeget siden april i år, nemlig at vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser, baseret på principperne i den Westfalske Fred.

Der er i kølvandet på sagen naturligvis krav om en grundig undersøgelse. Nu er der ligefrem røster, der taler om, at det

måske var en provokation. Der er endda politikere i Polen, som udtaler, at Warszawa er nødt til fuldstændigt at genoverveje sin strategi i forhold til Ukraine. Så jeg er ikke i stand til at besvare disse spørgsmål nu, for det er naturligvis af største vigtighed, og man skal være ekstremt grundig for at finde ud af præcis, hvad der skete.

Nu var det sandsynligvis, som alle tegn vidner om, et sovjetisk produceret russisk missil, som Ukraine bruger, men hvem der affyrede dette missil, og var det et uheld, eller var det en provokation, det er endnu uvist. Jeg finder politikernes opførsel absolut skandaløs, og de medier der løj, på trods af at det fra USA's præsident allerede var blevet afkræftet; jeg synes, at folk egentlig burde smide disse aviser væk og i virkeligheden indse, hvor farlige de er som et redskab til geopolitisk krigsførelse.

SCHLANGER: Da det først blev klart, at det ikke var et russisk affyret missil, er det interessant, hvordan diskussionen fortsatte: Stoltenberg sagde, at det fortsat er Ruslands skyld. Der var denne skøre Anne Applebaum fra Atlantic Council, der sagde, at det er ligegyldigt, hvad der skete: Det er Ruslands skyld. Der fulgte et yderligere skift til dette argument om, at vi nu er nødt til at spendere flere penge på Ukraine, de har brug for et bedre luftforsvarssystem. Helga, du har en Schiller Institut-konference på vej den 22. november, som virkelig får større betydning nu som følge af denne hændelse, ikke sandt? ["Stop faren for atomkrig": https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122]

ZEPP-LAROUICHE: Jo, for det viser ganske enkelt, at vi, som vi drøftede på den sidste Schiller-konference den 5. november, hvor denne ekstremt vigtige korte video blev fremvist, virkelig er ved at finde ud af, hvad der rent faktisk ville ske under atomare krigsforhold: Når denne tingest først er udløst, har man højst 10 minutter, eller absolut maksimalt 10 til 15 minutter, før et angreb meddeles, og i bund og grund er

atomvåbenarsenalet ramt; 2 minutter til at identificere det, 30 sekunder til at den amerikanske præsident kan beslutte, hvad han skal gøre – nogle få minutter – hvis vi kommer ind i denne form for dynamik, så burde folk have søvnløse nætter, indtil vi har afklaret sagen.

Næste tirsdag, den 22. november, afholder vi den tredje Schiller-konference, som er et resultat af initiativet fra latinamerikanske kongresmedlemmer. Det startede i oktober, og derefter havde vi meget hurtigt endnu en konference, og nu har vi den tredje, men i mellemtiden har disse kongresmedlemmer, især to fra Mexico, udsendt en international opfordring til alle valgte embedsmænd på internationalt plan og deres vælgere om at etablere en ny fredsbevægelse af verdensborgere. [“Hastesag: Stop faren for atomkrig!” <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/16/letter-to-current-and-former-legislators-of-the-world/>] Det faktum, at hvis man udkæmper en atomkrig, er det et anliggende for hele menneskeheden, fordi det kan føre til den fuldstændige ødelæggelse af hele civilisationen, og det gør automatisk enhver borger til en verdensborger, der har ret til at rejse sig og erklære, at “dette må stoppe, så vi har brug for en anden politik”.

Således vil vi have adskillige parlamentarikere fra Mexico, Peru, Argentina, Brasilien og også nogle folk fra Europa med; også nogle af de mennesker, der lige nu demonstrerer for en afslutning på denne krig og indledende fredsforhandlinger. Det bliver virkelig et meget betydningsfuldt møde med to paneler, for det udvikler sig meget hurtigt, og vi er nødsaget til at have to paneler. Jeg vil virkelig opfordre alle jer, der er bekymrede over faren for atomkrig, til at deltage i denne konference, for vi er nødt til at lægge et meget virkningsfuldt alternativ på bordet, hvilket er præcis hvad jeg tidligere omtalte: Vi er nødt til at tvinge verdens regeringer til at udarbejde en ny international sikkerhedsarkitektur, som ikke udelukker noget land. For hvis

man udelukker nogen, selv om det er en såkaldt autokratisk stat (hvilket man også kan sige meget om), skal der tages hensyn til alle, ellers fungerer det ikke!

Det er den store lære fra den Westfalske Fred, hvor folk erkendte, at man er nødt til at tage hensyn til alle landes interesser, hvis en fred skal være varig. Når man ikke gør det, som det skete med Versailles-traktaten, fører det til den næste krig: Det var den store forskel mellem den Westfalske Fred og Versailles-traktaten, at den ene fred etablerede international ret som et fungerende organ af lovmæssighed, mens Versailles-traktaten netop var kimen til den næste store verdenskrig, der skulle opstå.

Vi vil diskutere dette, og vi vil også præsentere brugbare foranstaltninger, der kan iværksættes for at afholde en sådan traktatkonference. Så I burde virkelig deltage.

SCHLANGER: Man kan tilmelde sig på Schiller Instituttets hjemmeside (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122); der er en boks og en tilmeldingsformular, som I kan udfylde.

Resten er på engelsk:

Now, you were mentioning the importance of the motion from Ibero-America, from especially the Global South: It's interesting that this incident in Poland occurred during the G20 conference, where there were clearly tensions between the Global South and these so-called G7 nations. What's your sense of what came from there, because there were a number of meetings between leaders—Xi Jinping was very active. How do you think that conference went overall?

ZEPP-LAROUICHE: I think it showed several things. First of all, the developing countries, but especially the host country Indonesia, they were very concerned that the so-called Western countries would not just come and complain, and harass and

attack. But they wanted to have a constructive approach, focussing on the real challenges which are a threat to humanity, which is naturally, the world food crisis. Beasley, from the World Food Program, said this is the worst humanitarian crisis since World War II, what we're experiencing right now. So they succeeded to a very large extent.

There was still an effort to condemn Russia and so forth, but it did not really function, because I think it has dawned on at least the more intelligent people, that there is no way how you can go back to the unipolar world. The multipolarity has become a reality; the Global South is playing a much bigger role, they want to overcome colonialism in its new form. And I think that that is a completely new dynamic. That does not mean that everybody in the Western establishment immediately will adapt to that, because they're arrogant, and if you listen to [EU foreign policy chief] Josep Borrell, who thinks only Europe is a "garden" and the rest is a "jungle," naturally your ears are so full of flowers and whatever your garden is growing that you can't hear what people are saying!

But the reality is that there is a new reality, a new realignment, where 130, 140 countries have allied with the Belt and Road Initiative. They're forming new systems with the BRICS countries, many more countries are applying to become members of the BRICS—Argentina, Saudi Arabia, Egypt, Turkey—so there is a lot of motion to actually build a completely new system based on sovereignty, the five principles of coexistence, the tradition of the Non-Aligned Movement, and that is really the new dynamic.

Other than that, I think quite important was the first physical meeting between President Biden and President Xi Jinping, at least since Biden has been President, and according to Foreign Minister Wang Yi, this meeting was a breakthrough. We have to see; I'm always of the opinion, let the deeds follow the words. But I think the fact that these

two people met for more than three hours is very important, and one can only hope that this will constitute a lasting shift toward cooperation and an ending to this extreme confrontation which was going on.

Xi Jinping also met with about a dozen or more leaders, with Macron, with Albanese from Australia, with Rutte from Holland, and many others. And especially the meeting between Xi Jinping and Macron reestablished the intention that the two countries should work together. Then you had the Scholz visit to China earlier.

So there are clear motions that there is a recognition that you don't get around China, because China is the locomotive of the world economy. And all the other Asian countries, as well! The only place where there is growth is Asia—it's not Europe, it's not the United States.

It was quite interesting that the Indonesian President Joko Widodo proudly announced the opening of the Jakarta-Bandung High-Speed Railway at the occasion of Indonesia being the host country of the G20. I think this is important, because the developing countries look for cooperation with those countries that bring them real development. They don't want to have just "democracy" and Sunday sermons, they want to have development, and they go to the countries that bring them that.

In that sense, it would be the best, and that is the whole aim of the Schiller Institute, we want the United States and European nations to cooperate with the Global South. There has to be an equal footing, and the demands from the developing sector that they want to overcome their poverty, that's legitimate! And if Germany and France and Japan, and other so-called "industrial" countries, that are almost formerly industrialized countries by now, they have to listen and they have to come down from their high horse, and they should not think they are so superior to everybody else—and that, in any case, will not be accepted any longer.

So, I think with all caution, and the Polish missile event shows you that caution is adequate, nevertheless, I think this G20 meeting did reflect a change in the realities of the world, and that's a little step in the right direction.

SCHLANGER: The final communiqué, in which the G7 nations wanted it to be a condemnation of Russia, and it was obviously a compromise. The final communiqué said, "Most members strongly condemned the war in Ukraine..." not even condemning Russia. And it mentioned that "There were other views and different assessments of the situation and sanctions." [<http://static.kremlin.ru/media/events/files/en/-u82esHnvQFdH0jV25AJg73rnLGEe8cK6.pdf>] So, clearly if there was an attempt behind the scenes to bully, it didn't work.

Helga, going into this conference, you had a role to play: You were able to bring to full consciousness the whole question of the Non-Aligned Movement, the anti-colonial movement. Why don't you give us a little sense of what you did?

ZEPP-LAROCHE: I participated in a very interesting conference celebrating the 66 year commemoration of the Bandung-Belgrade-Havana conferences, and celebrating a revival of the Spirit of Bandung. This was a very interesting week-long conference: It started in Jakarta; it went to Bandung, it went to Surabaya, and then from there to Bali. I unfortunately only participated online, but nevertheless, it was really expressing the absolute desire of the developing countries to end colonialism, and that spirit was very, very strong.

Now, some people also expressed that they think the West is hopeless, that you have to have a unilateral agreement, just don't bother about the West any more. Now, I have argued many times that I don't think that is realistic, because if you do not integrate at least the United States and hopefully many European countries, at least the continental European countries, it will not work! First of all, I don't think the West would collapse as peacefully as the Soviet Union

disintegrated in 1991. And we can't have a bloc-building either: You can't have a Global South plus Russia and China, and a West, which decouples—I don't think that that will work. And I find it quite interesting, I just read an article by Andrey Kortunov from the Russian International Affairs Council (RIAC), who basically said the same thing. He thinks that to construct any kind of world order without the United States will not function, and unfortunately, that's what it is—or not “unfortunately.” [<https://www.rt.com/news/-566635-andrey-kortunov-american-attempts/>]

But we have to getting the United States, despite what Ray McGovern calls the MICIMATT, Wall Street, the big banks, BlackRock, the whole conglomerate of economic-financial interests and the military-industrial complex conglomerate, that is one reality, but that is not the entire United States: We have farmers, we have people who are the real people and they have obviously had a voice in the recent period, in the campaign for Senate of Diane Sare in New York.

But I think just the last word on the G20, the Non-Aligned Movement, I think the momentum is in Asia. I was also able to give several interviews, Chinese TV, commenting on all these things. So my overall impression of all of that is, the Westerners, so-called, would be really advised to stop being so arrogant and just start to cooperate with the countries that clearly have the historic momentum. If they don't it will be at their own expense, and in the worst case, Europe will go to the sidelines of history and become a relic of one of these civilizations that didn't make it.

That's not what we should aim for, so I'm more for a revival of the spirit of Leibniz, that Europe and China should work together, and develop all the countries in between: So that's my view.

SCHLANGER: Things are not so good in Josep Borrell's “garden.” The latest report from the European Central Bank shows that

there is an extreme period of crisis coming with the economy. The idiocy of the Green partners in the German coalition government, Baerbock and Habeck, are pointing toward accelerated deindustrialization. What does it look like in Europe right now?

ZEPP-LAROUICHE: We are going into a real hard fall and winter: The prices of food and energy are already skyrocketing. Fuest, who is the head of the Ifo economic institute in Munich just said that in the medium term this is risking Germany as an industrial location; the Mittelstand will be wiped out if the policies of these Green ideologues, these absolutely anti-human, anti-growth people, [Foreign Minister] Baerbock and [Economic Minister] Habeck, if that is not quickly replaced, Germany will cease to be an industrial nation.

And the ECB just put out a report saying that they're between a rock and a hard place, between quantitative tightening, threatening collapses and bankruptcies; and quantitative easing, which threatens hyperinflation. There is no solution within that system. This is why we are saying, we absolutely need to have a new credit system, Glass-Steagall, national bank, going back to the principles as the Bretton Woods system was intended by Franklin D. Roosevelt, and unfortunately never implemented because when FDR died, Truman and Churchill who then finally designed the Bretton Woods. This is why many developing countries don't even like the word "Bretton Woods."

But as Roosevelt intended it, to overcome the poverty and increase the living standard of the entire world population, that has to be put on the agenda, but naturally, I don't think it will function with this present leadership of the EU, because von der Leyen and ECB President Lagarde, and these people, they are really the hard-core neoliberal—they're like the Honeckers of the neoliberal system. So, with them it will not function. We need some other motion.

SCHLANGER: Especially given the context of the war danger, as

well as the hunger crisis that David Beasley talked about, maybe you want to say something more about that; but clearly, the question of a failing architecture, which as you say, is not going to fail peacefully, but could drag the world into war, does raise the question of what your husband, Lyndon LaRouche, dedicated the last 50 years of his life to, which is the creation of a new paradigm. And I think it'd be worthwhile just discussing finally how this would work to further the so-called "advanced sector": the bankruptcy reorganization, the credit system—this is something that's not even discussed. We just had an election in the United States, and *none* of this was discussed!

Maybe you want to say something about the lack of a "red wave" in the United States, in this context?

ZEPP-LAROUCHE: I think the expectation that the Republicans would take over with a sweeping victory did not come true. Then Trump's candidates didn't win in many places. Now the big talk is about Florida Governor DeSantis, who is really linked to the neoliberal Austrian school of economics.

Right now, I think the United States, it really shows that what my late husband had said about the party system, that it does not function—he actually called it the "potty system." And, of course, George Washington at the end of his term, warned against the parties, saying they tend not to be in the interest of the nation, but in the lobby interests, the specialist groups. There is really no fundamental difference, because if you now look at what Bannon as an adviser to Trump is now doing in Mexico, lining up with the extreme rightwing forces of Latin American continent.

I think we need, really, a revival of the American tradition, and the only thing one could see in this recent election campaign was the fantastic campaign of Diane Sare, who, however, was completely defrauded of her vote! That should also be noted: There's this big story, you can't say there was

vote fraud in 2020. Well, there was vote fraud for sure against Diane Sare. We have screen shots where she had at a certain point over 50,000 votes, and then a few hours later, the screen shot shows she had only 29,000 votes. She had collected more than 66,000 signatures to even *be* on the ballot! So they didn't even give her a third of those votes, which is completely hilarious! She had all these groups that were supporting her.

In any case, what that signifies is that there is a huge divide between the population and the governments, and that is becoming very clear in Europe as well, where you have more and more large demonstrations: People taking to the streets because they don't feel represented by the government, or the parties like the Free Democratic Party, which really showed its colors in the missile crisis. Who wants to be in the hands of people like this German MP Strack-Zimmermann? This is a Halloween kind of an idea.

What is really required is a completely different system, whereby the common good is again on the agenda, and more and more people from the so-called "normal people" have to take responsibility and qualify themselves to know what should be the economic policy, the foreign policy, the security policy, education. And that requires exactly what we are trying to do to create a movement of world citizens who basically say: We will not allow our fate to be ruined by those few billionaires who are controlling all the corporations; you know, BlackRock is just one example, Vanguard, these things are like vultures that are trying to suck the juice out of the economy, at the expense of the people. That has come to a breaking point, and we need, really, a mass movement of true state citizens. And one occasion where that will be discussed is this coming week at the next Schiller conference. So again, I invite you to participate.

SCHLANGER: Those people who want to know how there's no contradiction between being a patriot of your nation and a

world citizen, should register for the conference. It's Nov. 22, and registration is available at the Schiller Institute website: https://schillerinstitute.-nationbuilder.com/conference_20221122

Helga we've run out of time, so thank you very much for joining us today, and we'll see you hopefully again next week.

ZEPP-LAROUICHE: Yes, till next week.

Et potentielt tredje verdenskrigs-missil rammer Polen

Den 15. november 2022 (EIRNS) – Som et eksempel på den type af hændelser, der utilsigtet kan føre til en optrapning imod global atomar udslettelse, ramte et missil en korntørrer i den polske by Przewodów, ikke langt fra grænsen til Ukraine. Hændelsen, som angiveligt har kostet to mennesker livet, fandt sted den 15. november i forbindelse med Ruslands omfattende missilangreb på Ukraine. De første medierapporter, bl.a. fra AP, oplyste, at eksplosionen var forårsaget af et russisk "vildfarent missil".

Disse rapporter var ikke blevet bekræftet af den polske regering, som forinden havde indkaldt til et hastemøde for at drøfte hændelsen. Regeringens talsmand, Piotr Mueller, opfordrede ifølge RT medierne og offentligheden til "ikke at offentliggøre ubekræftede oplysninger".

Som modtræk til rapporterne om, at det var et russisk vildfarent missil, der ramte korntørreriet i Polen,

offentliggjorde Telegram-siden "Mash" billeder taget af den polske regering, og hævdede at fragmenterne stammer fra S-300 luftforsvarssystemer fra sovjettiden, som i øjeblikket er i drift af Ukraine. Ukraines udenrigsminister Dmytro Kuleba reagerede med et tweet ved at kalde påstanden for en "konspirationsteori". Det polske udenrigsministerium meddelte herefter, at det havde bekræftet, at missilet var fremstillet i Rusland (i Sovjettiden?) og indkaldte den russiske ambassadør "med krav om en øjeblikkelig detaljeret redegørelse", fremgår det af en erklæring.

I mellemtiden forsøgte Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj at optrappe situationen med sin uovertrufne dramatiske facon ved at påstå, at "dette er et russisk missilangreb på den kollektive sikkerhed", og at "NATO er nødt til at handle", hvilket gav anledning til et væld af diskussioner på de sociale medier om, hvorvidt NATO's artikel 5 ville blive påberåbt. Formanden for Senatets udenrigsudvalg i USA, Bob Menendez (D-NJ), gav sig derefter i kast med forestillingen og udtalte i et interview, at hvis Moskva forsætligt ramte territorium i Polen, kunne det føre til, at artikel 5 blev påberåbt.

Ruslands udenrigsministerium reagerede på striden ved at tweete: "Russisk udstyr udførte INTET angreb i området". Og flere røster stemte i til fordel for nedtrapning. "Vi kan for nuværende ikke bekræfte rapporterne eller nogen af detaljerne. Vi vil fastslå, hvad der er sket, og hvad de passende efterfølgende foranstaltninger vil være," sagde talskvinde for USA's nationale sikkerhedsråd, Adrienne Watson, i en erklæring.

Hændelsen blev derefter bragt på bane ved et pressemøde i Pentagon, hvor Pentagons talsmand, Air Force Brig. Gen. Patrick Ryder, forklarede journalisterne, at forsvarsministeriet ikke havde beviser, der kunne bekræfte russisk ansvar. Da journalisterne pressede Ryder på en tidligere AP-rapport, der citerede en unavngiven amerikansk

embedsmand i efterretningstjenesten for at hævde, at det var russiske missiler, der havde ramt Polen, insisterede Ryder endnu en gang på, at Pentagon ikke har "nogen oplysninger, der kan bekræfte" sådanne rapporter, men at man "undersøger sagen".

Selv den polske præsident Andrzej Duda sagde: "Vi har på nuværende tidspunkt ikke afgørende beviser for, hvem der affyrede missilet" – med det forbehold, at missilet "sandsynligvis" blev fremstillet i Rusland. Ikke desto mindre overvejer Polen angiveligt at påberåbe sig NATO's diskussions- og undersøgelsesproces i henhold til den mildere artikel 4, men har i skrivende stund ikke truffet nogen beslutning.

Og endelig har endog Joe Biden fra et sted på Bali, ifølge et udskrift fra Det Hvide Hus, blandet sig i beskyldningerne om, at det var et russisk missil: Der er foreløbige oplysninger, som bestrider dette. Jeg vil ikke sige det, før vi har undersøgt det fuldstændigt. Men ... det er usandsynligt, i betragtning af banen, at det blev affyret fra Rusland. Men vi får se."

Centrale spørgsmål er stadig tilbage, herunder hvad hedder den "højtstående amerikanske embedsmand i efterretningstjenesten", der forsøger at udløse tredje verdenskrig?

Hvis Polen ikke var medlem af NATO, ville konsekvenserne af en sådan hændelse ikke nødvendigvis udløse en diskussion om Harmagedon, Ragnarok. Hvis Polen imidlertid ikke var blevet medlem af alliancen, da den udvidede sig til Ruslands grænse, og hvis NATO ikke havde overvejet Ukraines medlemskab af alliancen, ville der sandsynligvis ikke være nogen missiler, som flyver nogen steder i Europa.

Følgende er fra dr.dk:

Ubekræftet: Missilet kan være fra ukrainsk forsvar

Amerikanske embedsmænd antyder, at det missil, der i går ramte

Polen, kan komme fra det ukrainske forsvar. Det skriver journalist Seung Min Kim fra nyhedsbureauet AP, skriver Ritzau.

Ifølge hendes kilder tyder de indledende undersøgelser på, at det muligvis blev affyret fra de ukrainske styrker mod et indgående russisk missil.

Foto: Alexander Ermakov , Pexels

Zepp-LaRouche udtaler sig om “Den alliancefrie Bevægelses rolle i et nyt paradigme for de internationale relationer” I har magten til at forhindre atomkrig; brug den

Den 11. november 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsendte i dag en klar opfordring til de førende nationer i Den alliancefrie Bevægelse om at træde frem for at afværge faren for atomkrig, som i øjeblikket truer med at udslette menneskeheden. Den alliancefri Bevægelse er sandsynligvis den vigtigste kraft på planeten til at overvinde geopolitik på nuværende tidspunkt, og det er ved at gøre op med geopolitik, at vi kan undgå Tredje Verdenskrig, erklærede hun på en international konference i Indonesien om Den alliancefri Bevægelses rolle i

den fortidige og fremtidige historie.

Følgende artikel af Helga Zepp-LaRouche blev offentliggjort i bogen, der blev udgivet på Bandung Spirit-konferencen med titlen "Bandung-Belgrade-Havana in Global History and Perspective: Drømmene, udfordringerne og projekterne for en global fremtid?", der fandt sted den 7.-14. november i Indonesien. (Konferencen afsluttes kun en dag før G20-topmødet på Bali i Indonesien den 15.-16. november, hvor præsident Biden og Xi også vil mødes).

Hendes artikel havde titlen "Den alliancefrie Bevægelses betydning for et nyt paradigme i de internationale relationer".

Helga Zepp-LaRouche talte også på konferencen online den 11. november, hvor hun gav et resumé af sin artikel under plenarmøde 6: Asiens fremmarch og omstruktureringen af den globale politiske økonomi.

Resumé:

Menneskeheden står over for den alvorligste krise i sin historie, nemlig risikoen for en global atomkrig. Den afgørende drivkraft bag krigsfaren er den forestående opløsning af det neoliberale finanssystem, som nu er gået ind i en hyperinflationær fase. Det er denne historiske fare, som gør det så meget desto mere presserende at genoplive "Bandung-ånden". På Bandung-konferencen og de efterfølgende konferencer blev der fastlagt de principper, som skal danne grundlag for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden i dag.

Er det en overdrivelse at påstå, at menneskeheden står over for den alvorligste krise i historien, når potentialet for en global atomkrig og dermed den sandsynlige udslettelse af menneskearten accelererer fra dag til dag, og når førende eksperter advarer om, at situationen er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og dette alligevel ikke får

lederne i visse vestlige lande til at opgive deres politik for konfrontation mellem de såkaldte "demokratier og autokratier"?

Drivkraften bag denne krigsfare er den forestående opløsning af det neoliberale finanssystem, som nu er gået ind i en hyperinflationær fase som følge af flere års likviditetsindsprøjtninger i det monetære system og af "Great Reset"-politikken, som den tidligere tjekkiske præsident Vaclav Klaus kalder "det grønne delirium". Fødevarer og energi bliver i stigende grad utilgængelige, hvilket ifølge Verdensfødevareprogrammet truer 1,7 milliarder mennesker med hungersnød i den nærmeste fremtid. Desuden har pandemien yderligere udvidet kløften mellem de få, som tæller deres formuer i milliarder af dollars, og de milliarder, som konfronteres med sygdom og sult uden et sundhedssystem, uden energi, rent vand eller tilstrækkeligt med mad.

Så, 67 lange år efter Bandung-konferencen, må vi igen, som præsident Sukarno gjorde i sin åbningstale den 18. april 1955, konkludere, at kolonialismen ikke er død, selv om den formelt set og angiveligt ikke længere eksisterer. Formelt set blev der tildelt uafhængighed, men mange nationers suverænitet er forhindret af pengepolitiske strukturer, handelsbetingelser og manglende adgang til ressourcer, som ville muliggøre selvbestemmelse i forbindelse med den økonomiske udvikling. Sanktioner, der af geopolitiske årsager indføres over for tredjelande, fremmer "humanitære kriser", som er udformet med henblik på at øge den smerte, der pålægges befolkningerne, i en sådan grad, at de vil gøre oprør mod deres regering og skabe betingelserne for et regimeskifte.

Den virkelige konfrontation er derfor ikke mellem "demokratier" og "autokratier", men mellem de kræfter, der ønsker at opretholde det koloniale system i nutidig forklædning, og de lande, der stadig kæmper for deres ret til økonomisk udvikling.

I lyset af de konsekvenser, som en yderligere optrapning

mellem atomvåbenmagterne ville medføre, og som ville føre til historiens egentlige "afslutning", nemlig en tredje, denne gang en atomar verdenskrig, efterfulgt af en atomvinter, udgør Den alliancefrie Bevægelses nuværende renæssance den væsentligste og afgørende faktor, som kan anvise vejen til et nyt paradigme. For at overvinde den geopolitiske blokdannelse og den fejlagtige tænkning i form af et nulsumsspil, er det nødvendigt at begrebsliggøre det højere Ene, som må være af en helt anden kvalitet og højere magt end de Mange.

Det er et gennemprøvet princip i historien, at fredstraktater udelukkende fungerer, hvis de tager hensyn til hver enkelt parts interesser, som det var tilfældet med den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som med Versailles-traktaten, medfører det nye krige. I betragtning af de mange sammenvævede regionale konflikter og den globale dimension af den nuværende konfrontation mellem atommagter, er den lære, der kan drages af dette historiske princip, at der er et presserende behov for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle landenes interesser på planeten.

Muligheden for et velfungerende europæisk sikkerhedssystem eller et "fælles europæisk hus", som Gorbatsjov fremmanede ved Sovjetunionens afslutning, eksisterer tydeligvis ikke længere i betragtning af NATO's sjette udvidelse mod øst. Hensigten om at skabe et "globalt NATO", som proklameret på alliancens seneste topmøde i Madrid, herunder oprettelsen af et hovedkvarter i Indo-Stillehavsområdet et sted i Asien, truer med at forstærke konfrontationen mellem de lande, der tilhører en sådan militær alliance, og de lande, som ønsker at opretholde politiske, økonomiske eller militære forbindelser med Rusland og Kina.

Den kinesiske præsident Xi Jinping har allerede fremsat et forslag til at overvinde den geopolitiske konfrontation med sit Globale Sikkerhedsinitiativ, som sammen med det Globale Udviklingsinitiativ udgør konceptet for den fornødne tilgang.

Men da nogle lande i Vesten fremstiller Kina som den største trussel mod deres interesser, forekommer det usandsynligt, at de vil reagere positivt på denne idé.

Det er denne geopolitiske og historiske katastrofe, der gør det så meget desto mere presserende at genoplive "Bandung-ånden". Mange af de lande, der kommer fra Den alliancefrie Bevægelses tradition, har for nylig givet udtryk for deres afvisning af at lade sig trække ind i en geometri af blok-tænkning. Det faktum, at det næste G20-topmøde finder sted i Indonesien, kan være en historisk mulighed for at tilføje en indholdsmæssig ingrediens til den politiske dagsorden, som kan være afgørende for forskellen mellem faren for civilisationens udslettelse og en lys og smuk fremtid for menneskeheden.

Det er traditionen fra Bandung-konferencen og de efterfølgende konferencer i Den alliancefri Bevægelse (DAB), hvor de fem principper for fredelig sameksistens og DAB's ti principper fastlagde rammerne for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden i dag. De 120 medlemslande i DAB plus 17 observatørlande repræsenterer langt størstedelen af menneskeheden, nemlig 4,511 milliarder mennesker i NAM og 2,061 milliarder som observatører, dvs. 6,571 ud af 8 milliarder mennesker. Som præsident Sukarno påpegede i sin åbningstale på Bandung-konferencen i 1955, vil havene og oceanerne, som adskiller udviklingslandene fra dem, der kan føre en ny verdenskrig, ikke beskytte de lande, der ikke er part på en af siderne, og som ikke har nogen interesse i konflikten. Han blev bekræftet af premierminister Nehru, som var bekymret for, at nogle af de store nationers militære styrke kunne få dem til at tænke i militær magt og få dem til at afvige fra det rette spor: "Hvis hele verden blev delt mellem disse to store blokke, hvad ville resultatet så blive? Det uundgåelige resultat ville blive krig."

Det er derfor helt legitimt og hensigtsmæssigt, at DAB-landene taler med én stemme ved næste lejlighed, på G20-konferencen i Indonesien i november (eller på en ekstraordinær samling i

FN's Generalforsamling, hvis den sammenkaldes i en hastesituation), og at de kræver en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur, som tager hensyn til alle landes interesser.

DAB's bemyndigelse til at påtage sig en mere aktiv rolle i udformningen af verdensordenen stammer fra erfaringerne fra dets historie. På Bandung-konferencen blev Pancheel-principperne, de fem principper for fredelig sameksistens, fastlagt, og på de efterfølgende konferencer blev der gjort forsøg på at opretholde denne ophøjede ånd. Men det var på konferencen i Colombo, Sri Lanka, i 1976, at DAB kom tættest på at formulere, hvordan denne nye orden økonomisk set skulle udformes. Fru Indira Gandhi fremlagde de krav, som derefter blev indarbejdet i den endelige resolution, nemlig:

1. Ophør af gældsbetalinger for de fattigste lande,
2. et nyt universelt valutasystem, der skal erstatte Verdensbanken og Den Internationale Valutafond,
3. oprettelse af et nyt kreditsystem, som skulle være knyttet til den globale udvikling,
4. Trepartsaftaler mellem udviklingslandene, de socialistiske stater og OECD-landene.

Denne resolution var næsten identisk med det forslag om en international udviklingsbank, IDB, som den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche havde fremsat et år tidligere, dvs. at erstatte IMF med et nyt kreditsystem for at fremme den globale udvikling.

Mange i udviklingssektoren vil huske den voldsomhed, hvormed dette krav, der repræsenterede ønsket fra dengang 75 lande og størstedelen af verdens befolkning, blev mødt med. Zulfikar Ali Bhutto blev dræbt kort efter, fru Gandhi blev fjernet fra magten, fru Bandaranaike fra Sri Lanka blev destabiliseret, Den alliancefrie Bevægelses (NAM's) sammenhængskraft blev svækket, og naturligvis blev kravet om en ny retfærdig økonomisk verdensorden aldrig indfriet. Man kunne tilføje en

lang liste over andre tab blandt ledere i det, der kaldes det Globale Syd. Og nu er vi nået frem til den ovennævnte krise, hidtil uden fortilfælde i verdenshistorien.

Det er meget klart, at hvis man ærligt og objektivt præsenterede verdens befolkninger for de farer, der ville være resultatet af en atomkrig, nemlig en udslettelse i en sådan grad, at der ikke ville være noget minde tilbage om alle menneskehedens enorme kampe for fremskridt og frihed, om alle de smukke skabelser inden for videnskab og kunst overalt på jorden, så ville mere end 99 % af dem være imod denne krig.

Jeg er ligeledes overbevist om, at hvis almindelige mennesker havde mulighed for virkelig at forstå årsagerne til uretfærdighederne i verden, og betragte situationen i hvert enkelt land både ud fra den pågældende nations bedste tradition og ud fra det potentiale, som den og menneskeheden som helhed repræsenterer, ville mere end 99 % af dem være helhjertet enige i perspektivet om en retfærdig ny økonomisk verdensorden. Begge disse indsigter er i øjeblikket nægtet "almindelige mennesker", fordi de fleste af dem mangler historisk viden om andre kulturer eller en personlig erfaring fra rejser, og fordi massemedierne i mange lande har en tendens til at nære fordomme om andre kulturer, der passer til de respektive etablissemeters geopolitiske intentioner.

Det er derfor presserende og nødvendigt, at NAM's ledelse snarest muligt finder en anledning til at træde ind på verdenshistoriens scene ved på det skarpeste at påpege de farer, der følger af geopolitisk blokdannelse, som premierminister Nehru gjorde det i sin tale i Bandung, idet han viste, at "det uundgåelige resultat ville medføre krig". Disse ledere bør også vække verdensbefolkningens bevidsthed ved at gøre den bevidst om den svære situation, som befolkningerne i udviklingslandene befinder sig i, og ved at illustrere de lidelser, der følger af sultedøden, som Jean Ziegler, FN's tidligere særlige rapportør for Retten til Fødevarer, beskriver som den mest grusomme og smertefulde form

for død. I sin bog fra 2012 "We Let Them Starve: The Mass Destruction in the Third World", taler Ziegler om en kannibalistisk verdensorden, hvor 10 globale karteller, der kontrollerer 85 % af fødevarereproduktionen på verdensplan, bestemmer hvem der spiser, lever, sulter og dør.

Som følge af fødevarerpekulation, beslaglæggelse af jord, overdreven gældsætning og biobrændstoffer, dør et barn under 10 år hvert femte sekund, 57 000 mennesker dør hver dag af sult, og det i en verden hvor det globale landbrug ifølge FN's Verdensfødevarerprogram (WFP) sagtens kunne producere mad til 12 milliarder mennesker. I dag, 10 år senere, er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte, men EU og andre vestlige regeringer insisterer stadig på at braklægge op til 30 % af landbrugsjorden og begrænse brugen af gødning og pesticider, hvilket vil føre til en 50 % nedgang i høstudbyttet. Bag dette ligger politikernes malthusianske synspunkt, som gør Malthus til en selvopfyldende profeti ved at indføre en sådan menneskefjendsk politik – endnu en gang på grund af "grønt delirium" og profitmaksimering.

I lyset af disse uhyrlige uretfærdigheder har lederne af NAM al legitimitet og endda pligt til at vække verdensbefolkningens bevidsthed om, at denne tilstand af sult, fattigdom og underudvikling i verden ikke er et resultat af uundgåelige naturbetingelser, men af gennemførelsen af et finansielt og økonomisk system, der begunstiger de rige og øger kløften til de fattige, indtil det punkt hvor der begås folkedrab.

Dette system er imidlertid ved at have nået sin afslutning, hvilket blev gjort klart af formanden for den amerikanske centralbank, Jerome Powell, på det årlige Jackson Hole Economic Policy Symposium den 26. august i år. Her bekendtgjorde han en politik med brutale stramninger, der forårsager "en vis smerte" for at bekæmpe inflationen. "At reducere inflationen vil sandsynligvis kræve en vedvarende periode med vækst under gennemsnittet", fastholdt han, og

proklamerede en politik med høje renter i en længere periode fremover ved at henvise til "den vellykkede Volcker-disinflation i begyndelsen af 1980'erne", år hvor renterne steg til over 20 %. Disse bemærkninger udløste straks en livsfarlig kapitalflugt fra markederne i udviklingssektoren og retur til dollaren. Generaldirektøren for Bank for International Settlements (BIS), Agustín Carstens, advarede om, at for meget "smerte" for hurtigt kan få hele systemet til at bryde sammen i processen, og sammenlignede det med det sted, der kaldes "the coffin corner", hvor et fly bremser ned til under sin stilstandshastighed og ikke er i stand til at generere tilstrækkelig opdrift til at holde sin højde.

I samme retning henviste den franske præsident Macron, som beklagede, at "tiderne med overflod" er forbi, og den belgiske premierminister Alexander De Croo, som sagde, at "de næste 5-10 vintre vil blive vanskelige". Mens en tilbagevenden til schachtiansk økonomi – den politik som Hitlers finansminister, Hjalmar Schacht, førte – kan være "vanskelig" for det, man næsten må kalde de "tidligere industrialiserede lande", ville den være altødelæggende for udviklingslandene, hvilket ville udmønte sig i en befolkningsreduktion i milliardvis.

Det er derfor tvingende nødvendigt at finde en passende platform til at reorganisere det nuværende fejlslagne finansielle system. Det kan være inden for G20-formatet, eller, hvis det ikke kan lade sig gøre, inden for en anden passende ramme, f.eks. BRICS-landene, SCO eller en anden institution i det Globale Syd. Der bør etableres et nyt Bretton Woods-system med de retningslinjer, som præsident Franklin D. Roosevelt oprindeligt havde til hensigt at indføre, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død. Det primære og uangribelige mål for dette nye system skal være en kvalitativ og kvantitativ forøgelse af levestandarden for befolkningerne i udviklingssektoren og for de fattige i verden generelt.

Det nye kreditsystem må yde langsigtede, lavt forrentede lån,

som skal anvendes til investeringer i grundlæggende infrastruktur, landbrug og industri med det formål at øge produktiviteten i den fysiske økonomi i hvert enkelt land. Hvad der udgør en sådan produktiv investering, og hvad der ikke gør det, bør bestemmes ud fra de videnskabelige principper for fysisk økonomi, som de blev udviklet af den amerikanske økonom Lyndon LaRouche, dvs. at de skal sigte mod en forøgelse af energi-gennemstrømningstæthed i produktionsprocessen, hvilket fører til en forøgelse af den potentielle relative befolkningstæthed i hvert land.

Overalt hvor dette økonomiske system blev anvendt, førte det til en vellykket industrialisering af landet. Det var tilfældet med Alexander Hamiltons Amerikanske økonomiske System, den tyske kansler Otto von Bismarcks anvendelse af Hamiltons og Friedrich Lists teorier, Meiji-restaurationen i Japan, grev Wittes industrialisering af Rusland, Roosevelts New Deal, det tyske økonomiske mirakel i forbindelse med genopbygningen efter Anden Verdenskrig, de sydøstasiatiske landes økonomiske mirakel og sidst, men ikke mindst, Kinas økonomiske mirakel, som løftede 850 millioner mennesker ud af fattigdom.

Det vigtigste træk ved dette system er, at staten har den suveræne beføjelse til at skabe kredit, og så længe denne kredit er strengt rettet mod produktive investeringer, er den ikke inflationær, men derimod vil skabelsen af reel fysisk rigdom altid være større end det oprindeligt udlånte beløb på grund af arbejdskraftens evne til at skabe værditilvækst. Da den eneste kilde til samfundsmæssig værdi hverken er besiddelsen af naturressourcer eller evnen til at købe billigt og sælge dyrt, men udelukkende individets kreativitet, er det statens pligt at fremme alle borgeres kreative potentiale i videst muligt omfang. Investeringer i et moderne sundhedssystem og et fremragende universelt uddannelsessystem har derfor høj prioritet. Naturligvis skal alle tilgængelige ressourcer, f.eks. naturressourcerne, og en international

arbejdsdeling, der tager hensyn til geografiske og klimatiske forhold, mobiliseres for at sikre en optimal udvidet reproduktion af økonomien. Målet med økonomien er ikke at berige nogle få, men at sikre velfærd og lykke for alle.

Der foregår på nuværende tidspunkt allerede mange udviklinger i retning af skabelsen af en multipolær verden, hvor landene vælger økonomiske modeller i overensstemmelse med deres egne kulturer og traditioner. Men det er NAM's enestående kald at forsøge at overvinde den farlige blokdannelse, der fremmer krig, ved at tilbyde et nyt Bretton Woods-system, der omfatter alle. I traditionen fra præsident Sukarnos tale på Bandung-konferencen i 1955 kunne de tage udgangspunkt i hans henvisning til den "første vellykkede antikoloniale krig i historien", dvs. Den amerikanske Uafhængighedskrig, og hans citater af digteren Longfellow og hans digt om Paul Reveres berømte ridetur.

Hvis man kan finde en måde at minde USA og de europæiske nationer om deres bedre traditioner, om Benjamin Franklins eller John Quincy Adams' politik, om Enrico Mattei, Charles de Gaulle eller det tysk-indiske samarbejde om opførelsen af stålværket i Rourkela, kan der skabes et nyt paradigme for et verdensomspændende samarbejde baseret på Pancheel, de fem principper for fredelig sameksistens.

Hvorfra skulle man hente den optimisme, at Bandung-ånden vil bidrage til at overvinde denne alvorligste krise i menneskehedens historie? Måske hvis vi husker på det, som den tyske raketforsker Krafft Ehrlicke, "faderen til Centaur-raketten" i Apollo-programmet, opfandt som den første lov i rumfartens videnskab: "Ingen og intet under universets naturlove sætter nogen begrænsninger for mennesket, undtagen mennesket selv." I denne ånd kan vi skabe et nyt kapitel i menneskehedens historie.

CGTN udsender video-special med Helga Zepp-LaRouche om G20-topmødet og hidtil usete udfordringer

Kommer senere på dansk:

Nov. 14, 2022 (EIRNS)—An eight-minute video special by Helga Zepp-LaRouche, with a headline “German Expert: G20 Summit and Unprecedented Challenges” was broadcast today by CGTN with the following description:

“With a purpose of collective action and inclusive collaboration among major developed countries and emerging economies around the world, the 17th G20 Summit will take place from 15-16 November 2022 in Bali. What are the unprecedented challenges that world leaders will find answers for at this year’s assembly? Join Helga Zepp-LaRouche, founder and president of the Schiller Institute, to explore more!”

Se videoen her.

In the video (see below for the full text), Zepp-LaRouche asserts that the G20 summit occurs at a moment of unprecedented challenges to mankind—the proxy war in Ukraine, which could escalate to nuclear war; inflation which originates with QE decisions pumping trillions of dollars into the survival of an ailing system since 2008, now causing massive protests against inflation in Europe; the energy crisis, which has to do with Germany’s exit from nuclear and fossils energy sources as well as the impact of anti-Russian sanctions on gas supplies delivered to Europe and other parts

of the world; the three years of pandemic; the threat that 1.7 billion humans will not have an adequate food supply and 2 billion have no access to clean water.

All these challenges threaten mankind as a whole, Zepp-LaRouche state. Therefore the question is whether the leaders who attend the G20, as the most important international forum for discussion of cooperation, will act constructively. Ten leaders of the G20 are from the West, the other ten are from the East and the Global South. Will the Bali Summit follow leaders with constructive proposals for a shared future of mankind like Xi Jinping today, or historic leaders, like President Sukarno at the Bandung Non-Aligned Movement summit in 1955 or José López Portillo's UN General Assembly address in 1982; or will they follow the destructive course of the Western geopoliticians?

What the world needs is a new security and development architecture that takes into account the interests of every nation to stop war; a new and just economic order to solve the world financial crisis; a doubling of food production to end starvation; and to build a modern health system in every country to forestall the threat of pandemics, Zepp-LaRouche concluded.

Her er afskriftet på engelsk:

{{Helga Zepp-LaRouche:}} This year, when the G20 meets in Bali, Indonesia, on November 15th and 16th, the world faces unprecedented challenges in human history. As President Xi Jinping recently emphasized, he called on all countries to uphold the common values of humanity, peace development, fairness, justice, democracy, and freedom, further mutual understanding, and form close bonds with other people. And he said, let us concentrate all our forces to face all kinds of global challenges.

The gremium [consultative body] which should be best suited to

address and find solutions for those challenges is, or should be, the G20, the group of leading industrial and emerging countries, which since September 2009, are the central forum for international economic cooperation. This was decided at the G20 summit in Pittsburgh, by the heads of government in response to the financial crisis of 2008.

This year, the G20 will meet in Bali, Indonesia, on November 15th and 16th, also in memory of the history Bandung Conference.

What are these “unprecedented challenges” these leaders should address and find answers for? To name only the most urgent ones:

First, the military conflict over Ukraine, which is not a war between Russia and Ukraine, but a proxy war between NATO and Russia, which has the potential to get out of control, and in the worst case, escalate into a global thermonuclear war.

Second, we see an explosion of inflation rates, for which the war in Ukraine is only one aspect. The sanctions against Russia have completely backfired: The economies of Europe and Germany are hit by a tremendous blowback. The prices of food are skyrocketing, energy prices are becoming unpayable, many energy-intensive firms are going bankrupt, such as bakeries; restaurants are giving up. More and more desperate people are taking to the streets, in France, in Belgium, in Holland. The farmers are radicalizing. In Italy, tens of thousands are demonstrating against the war danger.

In many German cities, people demonstrate to stop the sanctions, to reduce prices. More fundamentally, the policies of money printing by the central banks, the policy of so-called “quantitative easing” (QE), whereby they have pumped trillions of dollars and euros into the financial system, has created this inflation. One can see the clear correlation between the QE and prices going up.

Third, for the energy price crisis, there are different factors. Germany's exit from nuclear energy, for which no adequate replacement has been organized. Now, the exit is also from fossil fuels. Then, there has been a lack of investments in energy flux dense energy types. And even in France, which has a strong nuclear energy sector, they were pushed to put money into renewables, neglecting the maintenance of nuclear plants. Then, the sanctions against Russia as the main source for deliveries to Europe, which resulted in a new dependence on U.S. LNG, which makes energy much more expensive, and naturally, a price explosion as a result of the sabotage of the Nord Stream pipelines.

Fourth, then there is world food crisis. According to figures from the World Food Programme, 1.7 billion people are threatened with famine, {2 billion people have no clean water, which has a life-shortening effect, because diseases can spread easily.}

There is the COVID-19 pandemic and threat of other pandemics looming. After almost three years of the pandemic, if one compares the statistics of death by continent or country, one can see a correlation between the different responses by the governments and the death rates, and the lack of modern health systems in the majority of countries around the world.

So, our civilization indeed faces an unprecedented combination of challenges, of which the first one, the war danger, could threaten the very existence of mankind. But, also the other dangers, hyperinflation, energy shortage, world famine and pandemics, are such then one should assume that the governments would feel the urgent obligation to work together to solve them.

But will they?

As of now, ten participating countries belong to the camp of the West: Germany, France, Great Britain, Italy, United

States, Japan, Canada, Australia, South Korea, and the EU.

Another ten countries are those who are working with the countries of the Global South, who are really the most affected by all the calamities mentioned above: China, Brazil, Argentina, India, Russia, Indonesia, Türkiye, South Africa, Mexico, and Saudi Arabia.

So, the big question for the billions of people in the Global South is, can these leaders stop their geopolitical confrontations for the sake of the shared community of the future of mankind?

Look at what great leaders said at previous similar forums:

“It is a new departure in the history of the world that leaders of the Asian and African peoples can meet together in their own countries, to discuss and deliberate upon matters of common concern.” [Indonesian President Sukarno, Bandung, April 18, 1955]

How will the speeches of the leaders at the G20 summit measure up to what other great leaders said at other, less-challenging occasions? Such as the famous address by [Mexican] President López Portillo at the United Nations General Assembly in 1982: “We cannot fail. There is good reason to be alarmist. Not only the heritage of our civilization is at stake, but also the very survival of our children, of future generations, and of the human species.” [Mexican President José López Portillo, October 11, 1982; <https://larouchepub.com/eiw/public/1982/eirv09n39-19821012/eirv09n39-19821012.pdf>]

The fate of maybe billions of people will depend on what these leaders will do. Hopefully, all of them, or at least a powerful group of nations will agree on a joint program which will solve the existential challenges of humanity:

To stop the war, a new global security and development

architecture, which takes into account the interests of every country on the planet.

To solve the financial crisis, agree on a new world economic order and a new credit system.

To stop the energy crisis, end the sanctions and cooperate on energy security.

To stop the world famine, double food production worldwide.

To stop the spread of pandemics, build a world health system, a modern health system in every single country in the world.

Let's hope that this moment of unprecedented challenges has founder leaders that have the greatness to save humanity!

Schiller Instituttet i Danmark intervenserer på seminar i tænketank om NATO's nye strategiske koncept

København – Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS), den førende tænketank med tilknytning til udenrigsministeriet, afholdt et fysisk seminar såvel som et online-seminar om "NATO's nye strategiske koncept i praksis". NATO's nye strategiske koncept blev vedtaget på NATO-topmødet i Madrid i juni på baggrund af krigen i Ukraine. Der var fire akademiske forsvarsekspertter som indlægsholdere.

Nogle af hovedpunkterne: Det sidste strategiske koncept var fra 2010, hvor Rusland blev betegnet som en strategisk

partner, og hvor Kina ikke blev nævnt. Denne gang må NATO være forberedt på en tofrontskrig imod Rusland og Kina. Forsvar og afspænding er ændret til forsvar og afskrækkelse. NATO skal bejle diplomatisk til det Globale Syd, som ikke er indforstået med det vestlige verdensbillede.

Schiller Instituttets organisator fik mulighed for at stille et af de tre spørgsmål: Den vigtigste strategiske trussel er atomkrig. Formanden for Schiller Instituttet har sammenlignet det med to atomtog, der kører mod hinanden. Hvad skal der til for skridt for skridt at undgå den optrapning, som vi har set fortsætte, og som kan medføre en atomkrig? Hvad skal der til for at overgå til forhandlinger for at stoppe krigen i Ukraine? Derefter annoncerede hun konferencen "Stop atomkrig" den 22. november.

Prof. Jamie Shea, formand for "Centre for War Studies" ved Syddansk Universitet og med 40 års erfaring fra NATO's internationale stab, svarede: "Jeg er helt enig. Jeg mener, at dette udgør en reel bekymring." Han henviste til Jake Sullivan, der ringede til sine russiske modparter, og at der er signaler bag kulisserne, som vi ikke er bekendt med. Vesten har en strategi, hvis Rusland bruger et atomvåben. NATO har også gennemført atomøvelser. Han nævnte, at Rusland kunne bruge en beskidt bombe ved at bombe et atomkraftværk.

Prof. WSR Olivier Schmitt fra samme universitet svarede, at en hindring af en atomar optrapning er noget andet end at standse krigen i Ukraine. Med hensyn til det første, er det et problem, at den tekniske ekspertise vedrørende afskrækkelse er blevet undermineret. Folk forstår ikke signalering af atomvåben, men vi har været der før og bør genoplive ekspertisen vedrørende afskrækkelse. Hvad angår det andet punkt, vil kampene ikke stoppe, så længe begge parter ser sandsynlige veje til sejr. Putin forventer, at de vestlige lande holder op med at støtte Ukraine, og Ukraine ser sin militære kapacitet stige.

Organisatoren havde talrige drøftelser med talere og deltagere før og efter seminaret, og samtlige deltagere fik en invitation til konferencen den 22. november. Et par af deltagerne, herunder en militæranalytiker, udtalte, da de blev konfronteret med, at NATO er ansvarlig for krigen i Ukraine: "Der skal to til at danse tango". En svensk professor var bekymret for, hvad Sveriges NATO-medlemskab kunne medføre. Der blev oprettet kontakter.

Den danske Rusland/Ukraine-ekspert Jens Jørgen Nielsen afskediget som underviser af politiske årsager

Jens Jørgen Nielsen er netop blevet fyret som underviser på Folkeuniversitetet i København, angiveligt af politiske årsager. Jens Jørgen Nielsen talte på det dansk/svenske Schiller Instituts konference om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur den 25. maj, og blev efterfølgende sat på Ukraines sortliste som nummer 3.

For nylig fratrådte tre andre undervisere, fordi de nægtede at undervise, hvis han fortsatte, og det blev omtalt i pressen. Kristeligt Dagblad skrev i sin dækning af kontroversen, at Jens Jørgen Nielsen var blevet sat på den ukrainske sortliste.

For tre dage siden besluttede den nye bestyrelse på Folkeuniversitetet, at Jens Jørgens kontrakt ikke skal forlænges næste år, fordi enkelte har kritiseret ham for "at politisere i undervisningen til fordel for den russiske forståelse af krigen i Ukraine". Han underviser i øjeblikket

på et kursus om Krims historie, som han får lov til at afslutte, men næste års kurser om "Russisk konservatisme" og "Ukraines historie" er blevet aflyst.

Hverken bestyrelsen eller andre af hans akademiske kritikere har nogensinde overværet et af hans kurser, og bestyrelsen har ikke engang talt med ham eller nogen af de deltagende om sagen, før de fyrede ham. Bestyrelsen har blot lyttet til nogle af hans kritikere og læst en af hans debatbøger, "Ukraine i spændingsfeltet". Bestyrelsen kritiserede ham bl.a. for at skrive i bogen, at Krim ikke blev "annekteret" af Rusland, hvilket ville have krævet et militært angreb, men at det var en beslutning truffet af parlamentet på Krim.

I et radiointerview efter bortvisningen understregede Jens Jørgen Nielsen, at han holder sine personlige politiske holdninger, som han giver offentligt udtryk for i danske og internationale medier, ude af undervisningen og udelukkende præsenterer forskellige synspunkter om de historiske emner i sin undervisning, så eleverne kan reflektere over dem. Samtlige elevvurderinger, der er foretaget i de 8 år, han har undervist, har været overvejende positive, og ingen har kritiseret ham for at politisere.

Jens Jørgen Nielsen har sagt, at han ikke har politiseret til fordel for Ruslands militære angreb på Ukraine i undervisningen. Selv i medierne har han ikke legitimeret Ruslands handlinger, og sagt at det var en fejltagelse, men han har derimod sagt, at det er vigtigt at finde ud af, hvordan vi er havnet her, og dernæst hvordan vi kan nå frem til en fredelig løsning. Burde det ikke være tilladt, spørger han? Han siger, at han skrev bogen om Ukraine på grund af den ensidige mediedækning.

En af de undervisere, der sagde op, angreb ham i radioprogrammet for at være blevet interviewet på russisk stats-tv, men læreren vidste imidlertid intet om indholdet af interviewet.

Jens Jørgen Nielsen konkluderer, at Folkeuniversitetet har valgt den nemme, men også principløse løsning på det pres, de blev påført af den furore, der opstod, da de andre lærere sagde op. Det vides ikke, hvilken rolle Jens Jørgen Nielsens optræden på Ukraine-listen har spillet, da den blev omtalt bredt i pressen.

“Underviseren, der blev fyret [af Folkeuniversitetet] for sit syn på Rusland”.

Interview med Jens Jørgen Nielsen m.fl. på Radio 24/syv

Lyt til programmet her på Radio 24/syvs hjemmeside.

“Beskrivelse af Radio 24/syv:

“Den kontroversielle historiker og Rusland-debattør Jens Jørgen Nielsen er blevet fyret som underviser af Folkeuniversitetets bestyrelse. Fyringen kommer, efter flere undervisere på Folkeuniversitetet har sagt op i protest mod Jens Jørgen Nielsen, og at kritikere har beskyldt ham for at være for “forstående” over for Putins styre i Rusland.

“Ifølge Jens Jørgen Nielsen er der tale om en fuldstændig uberettiget fyreseddel.

“Reporterne undersøger, hvad der er op og ned i sagen. For må man mene, hvad man vil i privaten, og kan man samtidig bedrive saglig undervisning?

“Gæster:

Jens Jørgen Nielsen, historiker og Rusland-debattør

Anders Lundt Hansen, middelalderhistoriker

Jakob Skovgaard-Petersen, formand for Folkeuniversitetet

Uffe Gardel, journalist

Vært: Alexander Wils Lorenzen”

Jens Jørgen Nielsen er uddannet i idé- og kommunikationshistorie, Moskva-korrespondent for dagbladet Politiken i slutningen af 1990’erne, forfatter til flere bøger om Rusland og Ukraine, leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturforskelle ved Niels Brock Handelshøjskole i København.

Han er på Ukraines sortliste efter at have talt på Schiller Instituttets seminar i Danmark den 25. maj 2022 om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Her er et interview Schiller Instituttet lavede med Jens Jørgen Nielsen den 3. oktober 2022:

Interviewet omfatter:

- Truslen om atomkrig;
- Situationen er mere alvorlig end Cuba-krisen;
- Behovet for forhandlinger eventuelt med Tyrkiet eller Indien som mæglere;
- Den vestlige strategi om at fortsætte krigen, indtil Rusland er besejret, vil ikke fungere og indebærer risiko for atomkrig;
- Hvordan vi er kommet til dette punkt, startende med USA’s tidligere nationale sikkerhedsrådgiver (1977 til 1981) Zbigniew Brzezinskis plan om at bruge Ukraine til at splitte Rusland;
- North Stream-sabotagen blev efter al sandsynlighed ikke udført af Rusland.

Vælg at ændre verdens nedsynken i krig

Den 8. november 2022 (EIRNS) – De i USA, der i dag har det privilegium og mulighed for at stemme på de uafhængige kandidater Diane Sare (USA's Senat i New York) og Joel De Jean (U.S. Congress 38th CD, Texas), eller på dem, der har arbejdet sammen med dem på trods af politiske forskelle, såsom Geoff Young (6th CD, Kentucky), genopliver det, som mange amerikanere ikke engang er klar over er blevet stjålet – ikke “amerikanske valg”, men selve den amerikanske valgproces. Dagens valgproces er kun vigtig, fordi den indgår i den globale kamp for at føre verden tilbage fra randen af en atomkrig og til en holdbar ny strategisk og økonomisk arkitektur baseret på en tilbagevenden til det nyligt forsømte ideal og den praksis, som den Westfalske Fred i 1648 indebar.

Det princip, der ligger til grund for denne fredstraktat, er, at hver part i en konflikt skal forhandle om fred ud fra et synspunkt om at prioritere “den andens fordel” frem for sine egne misforhold eller fordele. Den Westfalske Fred, også kendt som Münster-traktaten, som Tysklands grønne udenrigsminister Annalena Baerbock, en “dum og dummere” udgave af Tony Blair, har angrebet (samt angrebet sin egen kansler Olaf Scholz for hans rejse til Kina), foranledigede hende til i mødesalen i Münster, hvor traktaten blev underskrevet, og hvor G7-udenrigsministermødet fandt sted, tilsyneladende endog at få fjernet det kristne kors, der hænger der...

I dag henleder vi opmærksomheden på to anliggender, som måske ikke ville få den rette opmærksomhed, hvis de blev beskrevet fra andre kilder. For det første havde Dmitry Polyanskij, Ruslands første stedfortrædende faste repræsentant ved De

Forenede Nationer, et budskab til amerikanerne, som han formidlede torsdag aften, den 3. november, i Terra Reads "Politics of Survival"-show. Han erklærede bl.a., at "ingen i Rusland ønsker en atomkrig, uanset om det er en "begrænset" atomkrig eller en "ikke-begrænset" atomkrig. Vi forstår, hvor det kan føre hen. Vi har ingen illusioner med hensyn til, at det ville være ødelæggende for alle. Så hvis nogen starter det, vil det ikke være Rusland. Men hvis nogen starter en sådan krig mod Rusland, vil vi naturligvis i henhold til vores atomdoktrin være nødt til at gengælde... Men igen, hvad er der på spil? Jeg mener, at det er vores fælles fremtid, der står på spil. USA's fremtid er også på spil. Ingen ønsker, at USA skal smuldre, ingen ønsker, at USA skal forsvinde..."

For det andet er der gennembruddet med beretninger i den brede tyske presse om eksistensen af det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformations "kill list", herunder navnet på en allieret af den tyske kansler Olaf Scholz, Rolf Mützenich, formand for de tyske socialdemokraters (SPD) parlamentsgruppe. Selv om man har vidst, at dræberlisten har eksisteret siden juli, blev den ikke omtalt, bl.a. fordi den indeholdt navnet på Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, et navn som NATO-styrker har forbudt at udtale uden bagvaskelse i langt over 40 år i Tyskland. Den tyske hjemmeside NachDenkSeiten tog dette skridt i august og dækkede senere Executive Intelligence Reviews pressekonference, der afslørede drabslisten i september.

Det tyske gennembrud kommer på et tidspunkt, hvor nogle, bl.a. i USA og London, truer med at føre krig mod Tyskland, hvis det skulle overveje at trække sig bare et skridt tilbage fra det selvmord, der er planlagt for landet i form af dets forestående afindustrialisering, som Morgenthau og andre engang ønskede. Det vil nu blive gennemført under påskud af den store grønne omstilling. De tyske industrifolk, landmænd og dem der mener, at de er frie borgere, som ikke er underlagt den angloamerikanske besættelse, er uenige.

Helga Zepp-LaRouches bemærkninger i en China Plus "World Today"-podcast, fredag den 4. november – at man ikke behøver at se Kina som en systemisk rival; at 150 lande ikke ser det på den måde, men snarere ser Kina som en partner til at overvinde kolonialismen; og at hvis de tyske medier ville rapportere om de faktiske enorme fremskridt, der er sket i Kina, ville folk have et helt andet syn på landet – afspejler det løsningskoncept, som Schiller Instituttet atter vil præsentere på den kommende konference, "Stop faren for atomkrig nu". Konferencen finder sted tirsdag den 22. november, som er 59-årsdagen for mordet på præsident John F. Kennedy.

Som i USA's aktuelle historie er mord blevet brugt i Tyskland til at hjælpe med at gennemføre den politik, som NATO's første generalsekretær (1952), Lord Hastings Lionel Ismay, Winston Churchills øverste militære assistent, engang udtrykte som NATO's formål – "at holde russerne ude, amerikanerne inde og tyskerne nede". Der var mordene på Jürgen Ponto og Hanns Martin Schleyer i 1977. (Lyndon LaRouche var nr. 2 på den samme "drabsliste".) Der var mordene på Alfred Herrhausen (november 1989) og Detlev Rohwedder (april 1991) efter Berlinmurens fald. Og man må ikke glemme virkningen af mordet på den tyske udenrigsminister Walter Rathenau for 100 år siden i 1922 i kølvandet på underskrivelsen af Rapallo-traktaten med Sovjetunionen, et mord, hvis egentlige planlæggere og gerningsmænd fik Tyskland til at tage en anden retning, som manifesterede sig i en ølhal i München et år senere.

Men denne anglofile imperialistiske ordens dage er hastigt ved at være forbi. I går sagde Zhao Lijian, talsmand for det kinesiske udenrigsministerium: "Vi opfordrer G7-landene til at opgive koldkrigsmentaliteten og ideologiske fordomme, ophøre med at blande sig i andre landes indenrigspolitik, gentage usandheder og fremprovokere regionale konflikter." Det er trods alt i Tysklands og dets befolknings interesse, især dets kvalificerede arbejdsstyrke, at forsikre Kina om, at Tyskland

ikke blot vil overholde stående kontrakter, men at det fortsat vil fortsætte med at forfølge og forbedre et forhold til Kina, selv om det er blevet helt klart, at anglosfæren er i færd med at erklære krig mod Kina, uanset hvad det vil koste dets egen befolkning. Tyske industrifolk og kansleren rejste til Kina mod anglosfærens ønske.

Dette er i strid med den uskrevne "Rule of Law", som allerede har besluttet sig for krig mod Kina, og som vil skabe et påskud for at retfærdiggøre denne krig, hvilket analytikeren Ray McGovern antydede i sine bemærkninger på EIR's pressemøde i lørdags.

Søndag den 6. november udfordrede arrangørerne for Diane Sares kampagne til det amerikanske senat præsident Joe Biden til at reagere på Ruslands nylige gentagelse af deres "no first use"-politik for atomvåben. Dette skete på en valgforsamling på Sarah Lawrence College. (Præsident Biden reagerede ikke.) Arrangørerne henviste til pavens forslag om, at Vatikanet kunne være mødested for øjeblikkelige fredsforhandlinger for at få krigen i Ukraine bragt til ophør. Pave Frans havde rammende sammenlignet den nuværende krig med krigene i 1914-1918 og 1939-1945, idet han sagde, at den nuværende krig, ligesom disse krige, er en verdenskrig. (<https://twitter.com/JosBtrigga/status/1589488558716616704>)

Paven har ret; dette er allerede en verdenskrig. Der hersker et vanvid blandt nogle af de nuværende misdædere i den transatlantiske verden, der insisterer på, at dette ikke er tilfældet. Andre sammenligner USA's placering af "trænere" og "inspektører" i Ukraine, der måske er tusind eller flere, med den måde hvorpå USA "pludselig blev inddraget" i et dødsdømt regime i Sydvietnam, et regime, hvis ledere den anglo-amerikanske efterretningstjeneste også myrdede, da det blev belejligt...

Den samme tåbelighed er undervejs i dag... [som] Prompt Global Strikes "vi kan vinde en atomkrig"-galskab, der så effektivt

blev modbevist af Steven Starr og Scott Ritter på konferencen i lørdags: "A Nuclear War Cannot Be Won and Must Never Be Fought" (En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes). (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>) ...

De kulturelle aksiomer, de gamle, onde drømme om kolonialisme, som i realiteten ligger til grund for den "New Malthusian" "Save The Planet, Kill The People"-globalistiske bevægelse, vil flyve ind i Sharm el-Sheikh af egen kraft, sandsynligvis uden brug af fly. Måske vil Bandungs ånd, som i Francisco Goyas berømte tavler 79 og 80, der afslutter hans serie Krigens katastrofer – Sandheden er død/ Vil hun leve igen – være der for at konfrontere dem. Hvem der vinder denne kamp, vil blive afgjort af, hvad vi og dem vi rekrutterer, trods forskelligheder, gør i den nærmeste fremtid. ([https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/truth-has-](https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/truth-has-died/8c3b0257-606f-4d0b-af9e-73f05de59697)

[died/8c3b0257-606f-4d0b-af9e-73f05de59697](https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/died/8c3b0257-606f-4d0b-af9e-73f05de59697) ; <https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/disaster-80-will-she-live-again/b6ce7420-7ce6-4f74-a199-9d024bf19083?searchid=8f7e6842-90a1-adf6-ebb0-7516135050e9>)

Foto: Ben Mack, Pexels

**Folketingskandidat Tom
Gillesberg:
Resumé af interviewet på Den**

Uafhængige radiostation

Her er et resumé af Den Uafhængig radiostations interview med Tom Gillesberg den 2. november, dagen efter valget. Værten var Oliver Breum.

København den 9 november, 2022

Først angreb Tom Gillesberg mediernes mørklægning af hans kampagne, bortset fra Den Uafhængige radiostation. Derefter sagde han, at han stillede op, fordi han ikke ønsker atomkrig. At vi ikke skal fortsætte optrapningen fra Vestens side, med aktiv dansk støtte, som fører til en atomkrig med Rusland. De andre partier siger ikke, at når vi blindt følger NATO's optrapning i Ukraine ved fortsat at sende våben, så kommer vi for hver dag tættere på en direkte konfrontation og potentiel atomkrig med Rusland. Eller stiller spørgsmålstejn ved, at statsministeren siger, at energi- og inflationskrisen skyldes Ruslands krig, og at krigen var uprovokeret. Der har været krig i Ukraine i otte år, og vi i Vesten, herunder Danmark, har ikke gjort det, der skulle gøres for at finde en løsning. Tværtimod sagde Vesten i marts til Ukraine, at I ikke skal forhandle fred med Rusland, men i stedet kæmpe til den sidste ukrainer, og vi vil fortsat sende våben til jer.

Jeg stillede op, fordi der må være nogen, som har ryggrad til at sige sandheden om dette, selv om man er upopulær, selv om man kan blive sat på ukrainske hitlister, som mange af mine venner. Der skal være nogen, der rejser de kritiske spørgsmål. For i løbet af de næste par måneder vil det stå klart, at det, som folk har fået at vide, ikke er sandt – at Ukraine vil vinde krigen, og at Rusland vil blive knust. Hvad sker der, når Rusland vinder krigen? Vil vi fortsætte med at eskalere, vel vidende, at det vil føre til atomkrig?

Det er ligesom i 2007, hvor jeg stillede op med sloganet: "Efter finanskrakket: Magnettog over Kattegat". Alle sagde:

“Hvilket finanskrak?” Kort efter kom finanskraket, og alle sagde: “Hvordan kunne nogen vide det? I de næste par måneder, når illusionen om den verdensorden vi lever i brister, og vi står i en meget værre strategisk og økonomisk situation, er det vigtigt, at der var nogen, der sagde, hvad der ville ske, og hvad man kunne gøre ved det. Og når sandhedens time kommer, kan folk gå tilbage og sige: “Hvad var det, Tom Gillesberg sagde?”

EIR-presse møde: “En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes

Den 5. november 2022 (EIRNS) – Den 5. november indkaldte Executive Intelligence Review (EIR) til en ekstraordinær tre timers pressekonference, der samlede en international gruppe af talere med videnskabelig, militær, efterretningsmæssig og politisk baggrund, alle pligttro til det princip, som præsident Ronald Reagan fastslog i sin Tale om unionens Tilstand i 1984, nemlig at “en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes”. I sin tale til både USA’s og Sovjetunionens befolkning tilføjede præsident Reagan: “Den eneste værdi i at vores to nationer besidder atomvåben består i at sikre, at de aldrig vil blive anvendt. Men ville det så ikke være bedre at afskaffe dem helt og holdent?” Naturligvis ville det være bedre. Men 38 år efter denne betydningsfulde udtalelse er Vestens “regeringsskib” blevet kapret af geopolitiske galninge, som hensynsløst styrer os mod en atomkrig, der vil forårsage menneskehedens udslettelse. Kan denne vanvittige proces vendes?

Formålet med denne pressekonference og med tidligere og fremtidige konferencer, som EIR og Schiller Instituttet er værter for, består i at overbevise verden om, at der eksisterer en bevægelse af fornuftige mennesker i Vesten, som ikke blot er imod udryddelseskrig, men som også foreslår positive ideer til at skabe en velstående og harmonisk fremtid for nuværende og kommende generationer. Vil denne bevægelse lykkes? Som mange af talerne gjorde det klart, vil det afhænge af almindelige borgeres vilje til at opgive tilskuerrollen på sidelinjen og deltage i kampen. Nedenfor følger et kort resumé af de indledende betragtninger fra hver enkelt af de talere, der deltog i pressekonferencen.

Her er et fremhævet resumé:

Steven Starr, pensioneret direktør for University of Missouri's Clinical Laboratory Science Program og ekspert i atomkrig, gav en skræmmende præsentation, som omfattede et overbevisende lysbilledeshow, hvori han klart påviste, at en atomkrig ville forårsage menneskets og de fleste dyrs udslettelse på planeten Jorden. Han forklarede, at den destruktive kraft, som nutidens atomvåben rummer, langt overgår den effekt, som blev brugt mod Japan under Anden Verdenskrig. Et sprænghoved, der detoneres over New York City, ville skabe en ildstorm, der ville brænde alt til aske i en radius på 150 kvadratkilometer. Hvis et missilangreb mod USA blev opdaget, ville præsidenten få en briefing på 30 sekunder om angrebets art og derefter maksimalt have 2-3 minutter til at beslutte, hvordan der skulle reageres! Hvis der blev beordret et modangreb, ville missilerne være i luften i løbet af to minutter uden mulighed for at trække dem tilbage, hvis advarslen skulle vise sig at være falsk. Følgerne af en atomkrig ville være en atomvinter, hvor 70 % af sollyset ville blive blokeret på den nordlige halvkugle og 35 % på den sydlige halvkugle i en periode på mindst ti år, hvilket ville gøre det umuligt at dyrke afgrøder. Dette ville medføre massiv hungersnød og mulig udryddelse af mennesker og dyr.

Resten er på engelsk

Former U.S. Marine Corps intelligence officer and chief UN weapons inspector Scott Ritter followed with a presentation aimed at shaking people out of their complacency regarding the dangers of nuclear war. He began with the assertion that the majority of American people are ignorant of the reality of nuclear conflict. The son of an Air Force officer stationed in Germany during the Cold War, whose responsibilities included nuclear weapons delivery, Ritter grew up acutely aware that nuclear annihilation could happen at any time. After joining the Marine Corps, he was assigned to a nuclear artillery unit which constantly trained to carry out attacks. He then went on to become a weapons inspector during the 1980s at the height of the dangerous very period where Soviet SS-20 and U.S. Pershing II intermediate missiles could reach targets within seven minutes eliminating any chance for reasoned deliberation on how to respond to an attack. In Ritter's words, "The 1980's was all about dodging nuclear Armageddon." He believes one of the most underappreciated moments in history is when President Reagan signed the INF Treaty with Soviet President Mikhail Gorbachev because this event saved the world from nuclear suicide. However, with the collapse of the Soviet Union we no longer respect Russia and are now reconstituting intermediate nuclear weapons. Ritter ended his presentation as a warning to those in the West who believe a nuclear war against Russia is winnable by describing the Russian system called the "dead hand." Were a successful decapitation strike carried out against Moscow, the "dead hand" system would automatically launch communications rockets which would travel across the territory of Russia activating a retaliatory second strike which would mean the end of the world.

French Col. Alain Corvez (ret.), former advisor to the General-in-Commander of the UNIFIL in Lebanon and former international relations advisor to the French Foreign Ministry, began his remarks by expressing gratitude for

participating in an event where speakers know what they're talking about. The problem in his opinion is that leaders in the West know nothing about nuclear war. He recounted Charles de Gaulle's intention to constitute a nuclear force ("force de frappe") under the sole control of France strictly for the purpose of nuclear deterrence. De Gaulle was well aware that a nuclear war would result in the deaths of hundreds of millions of people. He questioned whether today's leaders have any understanding of the fact that a nuclear war cannot be won and that as a consequence the nature of war has been fundamentally changed. Even a war with a small nuclear armed power like North Korea would have unimaginable consequences.

Colonel Richard Black (ret.), U.S. Marine Corps combat veteran, former chief of the Army Criminal Law Division at the Pentagon and former Virginia State Senator, began by stating that we are in a footrace with the globalist demons intent on starting World War III. According to Black, given that there may be a shift away from support for the Ukrainian regime were the outcome of the midterm elections to favor the Republicans, as is highly likely, there is an effort by NATO to accelerate the war. As empirical evidence of this accelerated war drive, Black cites events such as the Sept. 26 Nord Stream pipeline sabotage (including British Prime Minister Liz Truss's "It is done" text message to Secretary of State Tony Blinken), the Oct. 8 attempt at blowing up of the Crimean Bridge across the Kerch Strait and the foiling by Russian security forces of sabotage attempts deep within Russian territory. Black believes the intention is to "trip up" the Russian leadership causing an overreaction which creates the pretext for a counterattack by NATO. He also pointed to the recent highly unusual surfacing of two U.S. nuclear armed attack submarines as an intended signal to Moscow that NATO has the capability to launch a nuclear 'Pearl Harbor' at any time. He stated that President Biden has the capability of ending the war at anytime but right now is not listening to the American people but only to the globalists. Black ended his remarks by voicing

his opinion that the Schiller Institute is the preeminent voice for peace in the world today and thanked the young "gutsy" Schiller Institute activists for their interventions confronting the warmongers.

The next speaker, Jacques Cheminade, is a three-time candidate for the French presidency and leader of the Solidarité et Progrès party as well as a leader of the Schiller Institute. Cheminade's remarks were very brief, expressing his full support for Diane Sare's Senate campaign in the Nov. 8 U.S. election. What she expresses as her political objectives echoes the voice of people he has met in France who are suffering the same hardships as the American people. She is the only candidate campaigning for peace, stability and cooperation for the entire world. Cheminade advised all New Yorkers to vote for Sare to help bring about peace and the best of all possible worlds.

Dr. Cliff Kiracofe, former senior advisor to the U.S. Senate Foreign Relations Committee and president of the Washington Institute for Peace and Development, began by stating his opinion that a diplomatic process is the only way to end the war in Ukraine and the sooner this diplomatic process takes place the better. Russia, having a policy of what Kiracofe characterized as "old school" diplomacy, is open to negotiations. However, the Ukrainian government at this point is refusing to negotiate, and without negotiations diplomacy is impossible. France and Germany failed to advance the Minsk II process which was endorsed by the UN Security Council in 2015. As a consequence Ukraine has lost the Donbass territory (formerly known as Novorossiia) which has been incorporated into Russia. The question now is will Russia launch a winter offensive to absorb more territory and would this lead to a general European war or even nuclear war? Kiracofe ended by stating his belief that as peace advocates we must insist on a diplomatic process now.

General Dominique Delawarde (ret.), former French liaison

officer to the U.S. Army's Command and General Staff College at Fort Leavenworth, Kansas, began by thanking Scott Ritter for his exemplary work which is followed very closely by his colleagues in France. He also stated that as a citizen of the world he endorses Diane Sare's Senate campaign; that she is a rare candidate who understands that Russia cannot afford to lose the war with Ukraine and that miscalculations would have potential catastrophic consequences. He expressed his fear that the globalists in the West directing foreign policy unless stopped are leading us to war. He ended his remarks by noting that Sare deserves to be Senator as she represents a powerful voice for peace and, as in 1962 during the Cuban Missile Crisis, we must be willing to compromise.

Retired CIA analyst Ray McGovern started by recounting his experience as a 2nd Lieutenant in the U.S. Army during the Cuban Missile Crisis at which time he was stationed near Key West, Florida. He then amplified remarks made earlier by Scott Ritter regarding how close we came to nuclear war with the Soviet Union, a nation President Reagan had labeled "the evil empire," in 1983. In particular, McGovern singled out a NATO exercise in 1983 called Able Archer which simulated a nuclear attack against the Soviet Union. At the time serving as a CIA intelligence officer, a colleague named Mel Goodman sounded the alarm bells to his superiors that the Soviets saw this exercise as a serious threat and if we didn't "tone it down" it could trigger a nuclear war. Whereas Bob Gates refused to heed his warnings, he went over Gates's head to William Casey, who did listen to him seriously, to our great fortune. The problem now in the current political climate is that very few people know what's really going on. That means those who do know have to "get off their butts and do something." McGovern then explained what he calls the Noah principle: "No awards for predicting rain, awards only for building arcs." This means each person has to get off their derriere and do their part in helping to building the arc (i.e. do something!). And although we can't expect immediate success, by being faithful

and telling the truth we set an example for future generations. McGovern ended his remarks by calling out the older generation with a "little bit of gray" in their hair. According to McGovern these people have an advantage because while the actions of younger people may be dismissed by the general population when they get arrested or beaten up, most people don't like to see old people getting beaten up. Under today's circumstances it's important for older people to put this advantage to good use and get out there and do something!

The final speaker was Helga Zepp-LaRouche, founder and chairwoman of the Schiller Institute. Echoing several of the prior speakers, she started by saying that we are in the most dangerous moment in history and most people know nothing. During the 1980s, during the Pershing Missile crisis, hundreds of thousands of people were in the streets protesting. Today very little is happening. Her late husband, Lyndon LaRouche, created the basis for a new security architecture during that period based on a policy that became known as the Strategic Defense Initiative which was formally adopted by President Reagan on March 23, 1983. With the ongoing collapse of the trans-Atlantic financial system, to prevent World War III we need a new security architecture which takes into consideration the needs of all nations. To succeed, the West must be a part of this new security architecture. She expressed her belief that the reason she is on the Ukraine government's Center for Countering Disinformation "hit list" is precisely because of the role the Schiller Institute is playing in this process. Zepp-LaRouche ended her remarks by wholeheartedly wishing Diane Sare success in her Senate campaign.

Dona nobis pacem. Giv os fred. Sunget ved folketingskandidat Tom Gillesbergs valgfest 5. nov. 2022

København 7. november

Schiller Instituttet vil gerne gøre Dona Nobis Pacem til temasang for den voksende bevægelse imod faren for atomkrig og for fred i verden.

Folketingskandidat Tom Gillesbergs meddelelse efter valget

Dagen efter valget udsendte Tom Gillesberg følgende meddelelse:

Ifølge de seneste resultater modtog jeg 187 stemmer ved valget i går. Det betyder, at der udover mig er 186 andre i Københavns Storkreds, der kan ranke ryggen og være stolte af, at de gav mig deres stemme. Hvis vi havde haft fri og fair adgang til medierne ville mange mange flere have hørt om mit kandidatur og kunnet have stemt på mig.

Jeg stillede op, fordi jeg mente, at nogen måtte have modet til at sætte spørgsmålstegn ved løgnene i det vestlige

narrativ om, at Danmarks nuværende problemer som inflationspres, energikrise og krig i Ukraine skyldes Ruslands "uprovokerede militære angreb på Rusland". Det passer simpelthen ikke. Det er den vestlige politik, som Danmark aktivt støtter, med NATO's vedvarende krige, som senest i Ukraine, der kan føre til atomkrig, og Vestens inkompetente økonomiske politik, der er årsag til problemerne. Jeg ønskede, at få det med i debatten og kaste lys på de løsninger, som jeg og Schiller Instituttet har anvist.

Hvis vi fortsætter som nu, vil det i løbet af de kommende måneder vise sig, at dette vestlige narrativ og historien om, at Rusland taber krigen i Ukraine, er et fata morgana. Ukraine vil begræde 100.000-150.000 dræbte soldater og tre gange så mange alvorligt sårede, mens landet ligger i ruiner. De enorme mængder avanceret militærudstyr fra NATO vil enten være smadret eller under russisk kontrol, i lighed med store dele af Ukraine som vil blive indlemmet permanent i Rusland. Vi kan så forværre den allerede katastrofale økonomiske tilstand pga. manglende russisk gas med enorme nye udskrivninger til militæret (12 mia. kr. eller mere årligt) eller gøre, hvad vi skulle have gjort for længe siden: Sætte os til forhandlingsbordet og lave en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der inkluderer Rusland og Kina, og resten af verden.

Lad os håbe vi gør dette, i stedet for at blive tilintetgjort i atomkrig, og kan sikre hele verdens udvikling gennem samarbejde og Fred gennem Udvikling.

Følg med på www.schillerinstitut.dk

(Jeg kan også kontaktes på info@sive.dk) og du er velkommen til at hamstre en af mine ophængte plakater, inden de bliver taget ned på lørdag.

Helga Zepp-LaRouche: Tyskland er i eksistentiel fare! Vi har brug for et kursskifte!

Den 5. november (Neue Solidarität) – Tyskland befinder sig i en dobbelt akut fare: Vi er ved at miste næsten alt, hvad vi har opbygget økonomisk i årtierne efter Anden Verdenskrig, og for det andet er der en akut fare for, at vi bliver en krigsskueplads i en global atomkrig. Landet er langt fra at have en regering, der tager sin ed om at forhindre skade på det tyske folk alvorligt, idet den har mindst to ministre, der fuldt ud støtter denne politik, som tydeligvis er diametralt modsat vores lands grundlæggende interesser.

I de kommende uger og måneder trues millioner af mennesker i Tyskland af forarmelse, og hundredtusindvis af virksomheder trues af konkurs. Det er ikke Putins skyld, som massemedierne forsøger at få os til at tro i en kontinuerlig mediespærreild, men det er den kendsgerning, at Tyskland truer med at blive det land, der kan lide den største samlede skade i den geopolitiske konfrontation mellem USA og Storbritannien på den ene side og Rusland og Kina på den anden side. I denne sammenhæng er Ukraine også kun en bonde, der kan ofres.

Det virkelige problem er, at Kina har realiseret en hidtil uset økonomisk fremgang i løbet af de sidste 40 år og har løftet 850 millioner (!) af sine borgere ud af fattigdom – ti gange så mange mennesker som i Tyskland! – og har skabt en velhavende middelklasse på omkring 400 millioner, som er ved at vokse til 600 millioner og vil have dobbelt så mange medlemmer som USA's borgere. Kinas fremgang har været en inspiration for hele Asien og i alt 150 udviklingslande, der

samarbejder med Kina om Silkevejsinitiativet – ikke fordi Kina har imperiale hensigter, men fordi det er første gang, de har haft en chance for at bryde ud af arven fra kolonialisme, fattigdom og underudvikling.

“Vesten” brugte derimod ikke den systemiske krise i 2008 til netop at tage fat på de underliggende årsager – kasinoøkonomien – men tændte for seddelpressen og har siden pumpet mange billioner ind i systemet ved at lade seddelpressen køre, hvilket sammen med andre faktorer såsom boomerangeffekten af sanktionerne mod Rusland nu manifesterer sig som hyperinflation.

Med andre ord er det neoliberale system håbløst bankerot, og det er netop derfor, at Kinas og BRI's system, der er baseret på reel økonomisk vækst, betragtes som en “systemisk rival”.

Tysklands velstand i de seneste årtier har i høj grad været baseret på billig energi fra Rusland og et voksende eksportmarked i Kina. Hvis Tyskland efter en fuldstændig afbrydelse af forbindelserne med Rusland nu skulle afkoble sig fra Kina, sådan som USA, Storbritannien og deres fortalere i Tyskland presser på, vil det være ensbetydende med en de-industrialisering af Tyskland.

Bortset fra at man i dette land nu næppe kan sige, selv under trussel om fængselsstraf, at historien ikke begyndte den 24. februar, er det ikke Putin, der truer med at bruge atomvåben. Putin og den russiske regering har blot bekræftet den officielle russiske atomdoktrin, som giver mulighed for at anvende atomvåben i tilfælde af, at Ruslands territoriale eksistens er truet.

Ifølge US Arms Control Association er det derimod Biden-administrationen, der ikke har levet op til Bidens løfte fra 2020 om at præcisere, at atomvåben udelukkende har til formål at afskrække et atomangreb på USA eller dets allierede. I stedet støttede det Obama-administrationens version af

atomdoktrinen, som lader det stå åbent, at atomvåben ikke kun kan anvendes som svar på et atomangreb, men også som svar på ikke-atomare trusler.

Som følge af denne tvetydighed er den løse snak om den første brug af atomvåben, som f.eks. fra den amerikanske senator Wicker fra Mississippi eller artiklen i tidsskriftet Foreign Affairs fra Council on Foreign Relations den 27. oktober, steget enormt. Under overskriften "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad der skal til for at besejre Kina og Rusland", går den ind for en massiv oprustning, så USA kan føre krig i Europa og Stillehavet på samme tid.¹

Samme dag offentliggjorde Biden-administrationen den nationale forsvarsstrategi, som for første gang også omfatter Nuclear Posture Review (NPR) og Missile Defense Review. Denne doktrin repræsenterer en betydelig ændring i USA's politik vedrørende den første brug af atomvåben og lader bevidst spørgsmålet om, hvornår USA vil bruge atomvåben præventivt, selv som svar på en ikke-atomar trussel, stå åbent, hvilket ifølge atomnedrustningsekspert Scott Ritter sænker tærsklen for atomkrig betydeligt.

Et typisk eksempel på mediernes konstante manipulation: Dagen efter Scholz' besøg i Beijing har FAZ en forside med overskriften: "Xi taler imod brugen af atomvåben" (som om det var en nyhed, der var værd at rapportere) og derefter som en mindre overskrift: "Scholz i Beijing: Udøver indflydelse på Rusland", hvilket giver indtryk af, at Xis udtalelse var rettet mod Rusland på Scholz' foranledning.

Faktum er imidlertid, at Rusland ikke har nogen doktrin for forebyggende brug af atomvåben, Xi ser bestemt ikke Rusland som en trussel, og Scholz nægtede at sende tunge våben til Ukraine selv før den fremmanede "tidsrevolution", fordi han med rette frygtede en eskalering til tredje verdenskrig. Og i mellemtiden bliver næsten alle nyheder i medierne forsynet med et sådant "spin".

Så er der spørgsmålet om, hvem der er ansvarlig for sabotagen af Nord Stream-rørledningerne. Husk, at da Scholz besøgte Washington i februar, erklærede Biden eftertrykkeligt, at USA havde midler til at fjerne disse rørledninger, et mantra, der blev gentaget utallige gange af Victoria Nuland og forskellige amerikanske senatorer.

Nu har lederen af det russiske nationale sikkerhedsråd, Nikolai Patrushev, peget på briternes ansvar for denne sabotagehandling og sagt, at beviserne herfor er blevet overdraget til FN's Sikkerhedsråd. Den britiske ambassadør i Moskva, Deborah Bronnert, blev også indkaldt med samme formål.

På samme måde fremlagde den russiske regering en erklæring, der skitserede det britiske militærs rolle – med nøjagtige oplysninger om tid og sted – i uddannelsen af ukrainske marinesoldater til droneangrebet på den russiske Sortehavsflåde i Sevastopol og understregede, at disse britiske handlinger betød en optrapning af situationen, der vil føre til uforudsigelige og farlige konsekvenser.

Og hvor er opråbet i vores ensrettede medier? Hvor er kravene fra politikerne om en fuldstændig afklaring af, om vores britiske "allierede" er ansvarlig for, at socialt udsatte mennesker i Tyskland vil fryse og sulte ihjel i efteråret og vinteren, at Tyskland vil blive ødelagt som erhvervsland, og at vi snart vil nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage med hensyn til krigsfare?

I stedet er vi overladt til en regering, hvor mindst to ministre samt den amerikanske udenrigsminister Blinken ser denne situation som en kærkommen lejlighed til at påtvinge Tyskland fire gange så dyr amerikansk LNG-gas, hvilket vil ruinere forbrugere og virksomheder. Men De Grønne har altid ønsket at tvinge folk til at undvære ved at gøre energipriserne dyrere.

Den nuværende strategiske konfrontation handler ikke om en

konfrontation mellem "demokratier" og "autokratier". Det handler udelukkende om, at USA og Storbritannien ønsker at hævde deres ret til at være den eneste verdensmagt og med henblik herpå har sat gang i en konfrontation mod Rusland og Kina, hvor Tyskland og hele Europa er i højeste fare for at blive pulveriseret.

Den virkelige konflikt er mellem de kræfter i verden, der ønsker at holde fast i det gamle koncept om en unipolær, imperial og kolonialistisk verdensorden, og det absolutte flertal af verdens nationer, der er fast besluttet på at overvinde denne kolonialisme for altid og lægge fattigdom og underudvikling bag sig. Disse lande er i færd med at opbygge et helt nyt økonomisk system med BRICS, SCO, Den Eurasiske Økonomiske Union og andre organisationer i det Globale Syd, som vil gøre det muligt for befolkningerne at overleve og skabe bedre levevilkår.

Det er i Tysklands interesse at holde op med at begå økonomisk selvmord som vasaller under et system, der ikke har nogen skrupler med at ødelægge vores rørledninger. I stedet bør vi orientere os mod et produktivt samarbejde med landene i det Globale Syd, hvor Tyskland kan spille en positiv rolle i udviklingen og dermed sikre sig selv en fremtid. Det er på høje tid at huske, at vi fik vores suverænitet i 1990 med den fredelige genforening.

Vi oplever ikke en "tidsomvæltning", hvor militarismen igen sejrer i Tyskland, men et verdensomspændende epokeskift, hvor udviklingslandene igen husker deres traditioner fra den Alliancefrie Bevægelse og sammen med Rusland og Kina skaber en ny retfærdig økonomisk verdensorden. Heri ligger Tysklands fremtid.

Zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad det ville kræve at

besejre både Kina og Rusland",
<https://www.foreignaffairs.com/united-states/could-america-win-new-world-war>